

PIETAS
Universitatis Oxoniensis
IN OBITU
AUGUSTISSIMI & DESIDERATISSIMI
REGIS
CAROLI SECUNDI.

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. 1685.

1771

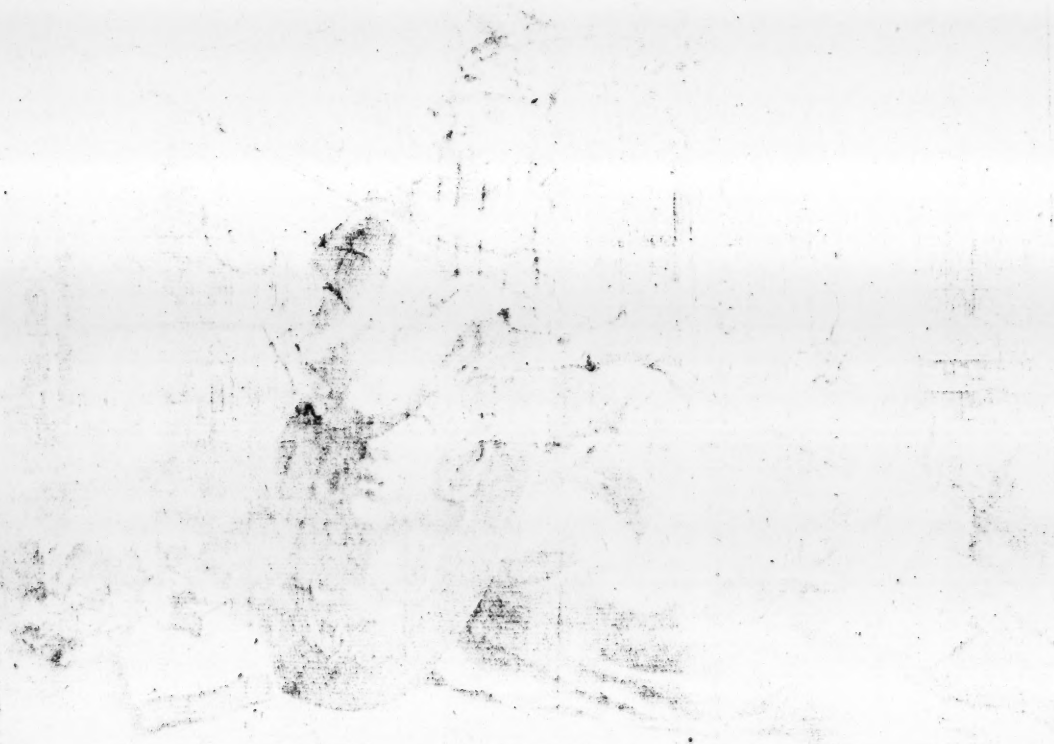
UNIVERSITY OF OXFORD

LIBRARY

IN THE DEPARTMENT OF

REGIS

CAROLI SECUNDI

OXFORD

PRINTED BY J. B. SHERRATT

1771

SUPPLEX RECOGNITIO
ET
GRATULATIO SOLENNIS
Universitatis Oxoniensis

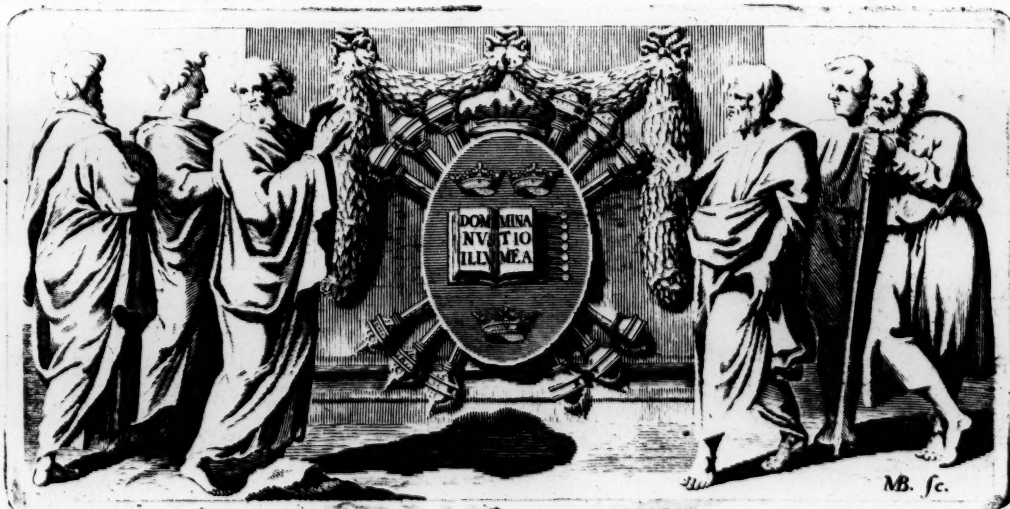
Ex decreto venerabilis Domus Convocationis

Feb. 21. An. 1685. oblata

SERENISSIMO & AUGUSTISSIMO PRINCIPI
JACOBO SECUNDO,

Dei Gratia Angliæ, Scotiæ, Franciæ & Hibern.

R E G I &c.

O X O N I I,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. 1685.

SECRETARY GENERAL

THE

STATISTICAL COLLEGE

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL., U.S.A.

1900

CHICAGO, ILL., U.S.A.

CHICAGO, ILL., U.S.A.

CHICAGO, ILL., U.S.A.

CHICAGO, ILL., U.S.A.

Augustissime Princeps,

ERENISSIMÆ Tuæ Majestatis
subditorum humillimi, Univer-
sitas vestra Oxoniensis submisso
cultu, quaque possumus reve-
rentia, pedibus tuis Regiis ad-
voluti, sincerum nostrum do-
lorem hoc publico testimonio
consignatum, optimi Princi-
pis augustissimis Manibus piæque memoriæ con-
secramus: totoque insuper affectu singulare Numinis
beneficium colimus, quando Deus ille, per quem
Reges regnant, pro ineffabili sua erga hanc Ecclesi-
am atque Rempublicam clementia, sacratissimam
Majestatem tuam conservavit, ad hoc imperium,
hanc Tuam hæreditatem capeffendam.

Et cum nulla nos unquam vis abductura sit ab Ec-
clesiæ Anglicanæ doctrina & disciplina hujus regni
legibus sancitis, cujus præceptis hic imbuti Majestati
Regiæ fidem optimam & obedientiam integram
præstamus, nullisque conditionibus obnoxiam; tem-
perare nobis non possumus, quin immensas tibi
gratias agamus, quod hujusce religionis nostræ tu-
telam

telam ultro susceperis; & (quo nec majus beneficium, neque gratius conferre potuisti) hanc te perpetuo defensurum, non verbo solum, sed edicto quoque Regio benignissime confirmaveris.

Quapropter tam officii nostri conscientia, quam tua illa propensissima erga subditos voluntate permoti, spondemus sancteque recipimus nos nullis unquam rationibus eo perducendos, ut ab officii religione discedamus, sed in ea usq; fide perseveraturos, quam Parenti olim tuo præstitimus gloriosissimo Martyri; quam fratri nuper Augustissimo Tibique in difficili illo atque ancipiti statu Reipublicæ, nulla spe, nullis artibus, nullo unquam timore labefactatam: Quin & favente Deo optimo maximo, omni ope atque opera enifuros, ut quæcunque demum præsidia literarum, beneficio Numinis tenemus, quæcunque Regis indulgentia in hac arce doctrinæ atque domicilio congegisset, ea omnia ad salutem Principis, ad quietem Regni, ad communem utriusque felicitatem atque tutelam summa fide conferamus.

Postremo cum precibus assiduis ad gratiæ thronum accedemus, ut qui te Deus in avito folio, pro immensa sua bonitate, cum summa pace collocavit, unctum suum deinceps & in æternum conservare atque munire dignetur; Majestatem tuam tueri & vitam producere: & cum ætatem denique diuturnam in honore & pace exegeris, pro terrestri illa & caduca, perennem tibi immortalis gloriæ coronam in cœlesti suo regno largiatur.

SERENISSIMÆ
Regiæ Majestati.

GÆfareas clades Academia mœsta, dolore
Exequitur, pectus vulnere fixa gravi:
In laudes CAROLI toties quæ carmina fudit,
Innectens lætis verba sonora modis;
Ifidis ad ripas sedet atra sordida veste,
(Convenit immensis luctibus ille color.)
In lacrymas resoluta, novas dat fluctibus undas,
Et falso puras gurgite turbat aquas.
Ultro dilecti manibus cecidere libelli,
Neglectumque humeris barbitos hæsit onus.
Impediunt voces gemitus, meditata querelas,
Incerto titubant carmina clauda pede.
Hæc raptus poscit Princeps, hæc iusta superstes.
(Cujus in ærumnis non doluisse nefas.)
Augustus luget non fictis fletibus hæres,
Hinc fata, atque illinc sævior instat amor.
Fælices lauros intexit nigra cupressus,
Feralis bifido vertice surgit apex.

Nec, JACOBE, tibi mœstæ pietatis honores
 Displiceant, illos in tua jura damus.
 Occidit heu Cæsar fatis præreptus, eodem
 Est studii ratio, spesque sepulta rogo.
 Respexit miseras hic blando lumine Musas,
 Nec piguit sacro continuisse sinu.
 Non aliter virides hederæ, Jovis arbore nixæ,
 Undique felices explicuere comas.
 Perpetui veris securæ, & flore juventæ
 Riserunt madidi flamina sæva noti.
 Sed postquam ferro durisque bipennibus ilex
 Acta ruit, sacro & vertice pressit humum.
 Considerant vicina arbuta, hederæque sequaces,
 Et vaga per totum sparsa ruina nemus.
 At tu succrescis silvæ qui gloria nostræ
 JACOBE, & sacrum tollis in astra caput;
 Qui valido extendis circum ramalia trunco,
 Ulnis complexus quæ Thetis alma tenet:
 Quin patere ut possint hederæ tibi serpere; longum
 Atque corymbifero palmite syrma trahant.
 Confurgent illæ, teque illæ stante virebunt,
 Frondescentque novæ semper honore comæ.
 Et nisi nos fallant, non vanos omnia vates,
 Oxonium sub te quod sibi speret habet.
 Visere qui nostras non dedignatus Athenas,
 Auspiciis facies usque vigere tuis.

JOH. LLOYD
Vice-Cancel. Oxon.

SERE-

Serenissimæ R E G I N Æ.

Regina eximium terris decus addita nostris,
Munere quo nullum grandius Anglus habet,
Eja age sydereo diademate tempora cingas,
Et jubare accendat frons radiata diem.
Talis odorato surgens aurora cubili,
Purpureo rutilas spargit ab axe faces.
Immensum talis collustrat lampade cœlum,
Sol quando Eoo carcere mittit equos.
Quicquid longa dies multos congefuit in annos,
Atque secuturis fama loquetur anus:
Commeruit quascunque olim domus Atia palmas;
Cæsaris exornat laurigerasque fores;
Quicquid Rinaldi, Borfi, Alphonfique merentur,
Et Sigebertorum nomina sacra ferunt:
Commiscent longe rivos, & flumine largo,
Accedunt titulis Laura MARIA tuis.
Ipsa tamen superas, quoscunque admittis honores,
Atque decus magno fœnore reddis avis.
Tantus frontis honos, oculorum gratia tanta est,
Quique facer pulcro regnat in ore pudor.
Majestas quali se ostentat regia Juno:
Ornatus, cuperet quem Cytherea sibi:
Ignea vis, qualem Pallas Tritonia jactat,
Cum posita idaliæ casside fumit acum.
Diva ergo Angliacas, præsens tuearis Athenas,
Quæque ornas artes, artibus alma fave.

Fida

Fida cohors illæ, spectataque rebus in arctis,
Invasit solium cum furiale nefas.
Musarum in gremio majestas tuta resedit,
Præsidio freta est purpura sacra togæ.
Pro castris stabant, fueti invigilare libellis,
Nec gladii doctas dedecuerè manus.
Sed regina dabis grata otia; classica Martis,
Nec Phœbi efficient conticuiffe chelyn.
Aoniæ tanta florebut præside Musæ,
Castalios latices Ifidis unda dabit.
Terra Venusinos feret hæc, vatesque Catullos,
Nasceturque iterum Parthenopæus olor.
In quascunque hospes Regina adveneris oras,
Vertitur in Latium barbara terra tuum.
Ipsa animos geniumque, eadem viresque miniftras,
Quæque argumentum carminis, auctor eris.

JOH. LLOYD

Vice-Cancel. Oxon.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

SI qua fides, pietas, amor, admiratio, nostra
Temporis aut retro gaudia longa valent:
Nunc, si quando, decet pleno indulgere dolori,
Verbaque lugubrem quæque referre sonum.
Scilicet amisso CAROLO hos præstamus honores:
Hoc dixisse, omnis carminis instar erit.
Exilio Musas dedit olim ille Britannis,
Ille diu pacem, & sæcula læta dedit.
Dum vicina fremit tempestas littora circum,
Et late infœlix dispoliatur ager:
Nostra tamen placido interea manet insula ponto,
Elucetque frequens Halcyonæa dies.
Nec fatis hoc, tota Europa compescuit æstus,
Tantum ait hic, tandem cedite bella, fat est.
Sic olim Ægyptum cœlo affligente, reponit
Divina incolumes arte propheta suos;
Mox & supplicibus succurrit, & arbiter ingens
Imperat, aufugiunt nubila, grando fugit.
Quid mirum hæc potuisse illum, cui singula nostris
Majora humanis, proxima quæque Deis?
Quam memoro eximios augusti corporis artus,
Grandeque quam leni federat ore decus!
Nimirum hæc discors concordia junxerat, hostes
Terror ut posset, vincere, amore suos.
Major adhuc superest nullaue imitanda poësi
Mens, licet ars hæc sit fingere docta fatis.
Ille etenim poterat res vel penetrare latentes,
Ille tuos tacitos, perfida turba, dolos.
Quid referam innumeras ingentis pectoris artes,
Quodque nec, aggressum magna, minora latent?
Rex Solymæe, tibi divisa est gloria mentis,
Omnia qui pariter noverat, alter erat.
Quis mihi nunc prisci ostendet miracula mundi,
Temporaque effictos edere nostra viros?
Ipse etenim CAROLVS nuper successit olympto,
Par similisque tenet frater & imperium.

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

Et jam, Dive, vale, placidumque capeſſe ſoporem,
Inter majores, nomina magna, tuos.
Mitis habe hos cineres, & molliter, urna, foveto,
Zon venit in regnum grandior umbra tuum.

Phil. Bertie

Honoratiſſ. Comitſ de Linſey fil.

E Coll. Trin.

R Eſtituit feſſum bellis civilibus orbem
Cæſar, & hinc patriæ dicitur eſſe pater.
Illum etiam Auguſtum Roma officioſa ſalutat,
Geſtit & hunc ſuperis adnumeraſſe Deis.
At quamvis Latio, vivus benefecerit olim,
Morte tamen fertur plus nocuiſſe ſua.
Subdoluſ inceſtat vacuam Tibereiuſ aulam,
Opprimit & ſæva ſuſpicionem Patres.
Roma ſenſ gravibus, tardiſque molaribus hæſit
Preſſa diu, & Caprææ damna inhoneſta tulit.
CAROLUS at moriens, poſt fata ſuperſtite cura
Vivit adhuc, populoſ & regit uſque ſuoſ.
Tradidit imperii caro moderamina fratri;
Quæ melius nulla ſunt retinenda manu.
Horrida ſeu diris Caledonia provocat armis,
In ſceluſ admiſſo ſœdere pacta fidem.
Sive immota ferox intentet carbafa Belga,
Et jura oceani contemnerare parat:
Protinuſ occurrit decuſ & tutela Britanniſ,
JACOBUS dextra conſilioque potens.
Conſequitur niveiſ plaudens victoria penniſ,
Et tendit paſſaſ turba inimica manuſ.
Quin regat ergo ſuoſ quos jam defenderat Angloſ:
Vivat, & auguſtuſ nomen in aſtra ferat.
Transmittant alii ſeroſ in regna nepoteſ,
Qui fratrem dederat, ſanctior ille pater.

Thomas Watſon,

Baroniſ de Rockingham filiuſ

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Quamvis sacrilego Divus pater occidit ense,
Et CAROLUM cæcis fata tulere dolis,
Flenda quidem fors est, non desperanda; colemus
Reliquias cladis, Parca maligna, tuæ.
Qui fraterna gerit dextrâ non impare sceptrâ
Multorum, (ah! ne mors audiat) instar habet.
Sic fertur sacros olim Cumæa libellôs
Invida supremis supposuisse rogis,
Decrevit numerus, sed adhuc interrita damno,
Passa nihil pretio est cedere virgo suo.
Tuque, licet longus cecidit Regum ordo tuorum,
Assere quem nobis Dij superesse volunt.
Anglia, si sistat se mors hoc limite, proles
Sufficiet fatis salva, vel una tuis.

Edvardus Sebright Baronettus
ex Coll. Jesu.

Securum nobis nondum promissimus ævum
CAROLË, vel lætos vidimus ire dies.
Vix præceps populi rabies, cæcique furores
Leniter admotâ detumuerê manu;
In te cum, tantis O frustra crepte periclis!
Tota ruit tacito mors inopina dolo.
Sic quoties solitas ponit pater Æolus iras
Et stratas fulcat tuta carina vias:
Segnitiam pelagi damnant, & perfida nautæ
Otia, naufragii præscia signa sui.
At tibi si triplices, immitia numina, Parcæ
Duxissent niveâ debita fila manu,
Quod malefana diu molita est curia, fata
Hæredem poterant iusta negasse tibi.

Robertus Worfeley, Baronettus

ex Æde Christi.

A Missum decus, & funesti tristitia cœli
Vulnera prosequimur lacrymis; se sydera tandem
Improba concilio cœtus junxere silentis,
Et cœcum misere jubar; nullasque cometes
Ferales sparfit crines, nigrumque profudit
Infestumque diem, tacito nos funere satum
Percussit; subitæque involvit turbine cladis.

En quo cura poli? quo tot miracula summi
Numinis? hostilis quæ quondam ex æquore campi
Incolumem duxere virum, furialiaque arma
Extorsere manu invita; fors candida gentis
Angliacæ tantum potuit, Carolinaque virtus.

Heu quanta sceleris mole, & quibus ille petitus
Infidiis! quos digna Deo prudentia vidit
Elusitque dolos! quin & fortuna, ministra
Virtutis tantæ, socias in fœdera vires
Attulit; invidiæ capitis tutata salutem.

Illum lymphatæ rabies fanatica turbæ
Incastrum sonuit circum, varioque tumultu
Complevit toties vexati corpora regni.
Ille indignantis compressit murmura plebis;
Cum jactare jugum inciperet, cum fervida collo
Excuteret lora, & justas damnaret habenas.

At nobis longos luctus, longasque querelas
Ipsa etiam benefacta novant; Tua, maxime, dona
CAROLE, dum pacem libertatemque tuemur,
Te referunt animo memori, te pectore figunt,
Hi sacri fructus, atque hæc dum munera durant,
Semper erit dolor ille recens; tibi cuncta Britanni,
Ipsum etiam fratrem debent; tua tradidit illi
Justitia & pietas sceptrum, tibi, CAROLE, regem
Anglia vel functo acceptum gratatur, & illum
Teque simul, cultu devotæ mentis honorat.
O Te foelicem quem postquam sydera, tanto
Hospite læta, tenent, affectu grata benigno
Terra tamen retinet, nullique obnoxia morti
Servata in patria monumentum gloria condit.

*Thomas Trollop, & Coll.
Trin. Baronett.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Occasum solis merito deplangimus omnes :
Sole novo & simili merito lætamur oborto :
Cui ferum occasum dignetur luminis Auctor,
Utque diu & fauste huic triplici resplendeat orbi.

R. Newlin

Præf. C. C. C.

ISis ab Oxonia flavas quæ volvis arenas,
Ifis in occiduis longe pulcherrima Nymphis
Mox thalamo jungenda meo, quid lenta recedis?
Quid tantum, formosa, gemis, fluctuque represso
Languentes refluo ripas vix alluis æstu?

Sic Thamus, glaucos redimitus arundine crines
Alloquitur lymphis mœstam vocalibus, Ifin
(Hæc ego, namque aderam, sensi, ferisque sub umbris
Castalia bene lotus aqua, commercia Divum)
Cui Dea, cœruleis oculos velata capillis
Respondet, largoque humectat flumine vultum.

Thame, per australes multum celebrate Britannos !
Nulla, tui me nulla dies nec ferior ætas
Immemorem arguerit, quin tecum flumine pronò
Devehar, & mixtis una fociabimur undis.
Sed jam (fabor enim) quæ mentem infomnia terrent,
Jusseruntque metu pavidam compescere rivos.

Nox erat, & rauci posuerunt murmura cauri,
Nil aliud quam, Thame, tuos meditabar amores,
Mitis & in morem stagni placidæque paludis
Sternebam fluctus, remò ut luctamen abesset,
Et resupina jacens cœli convexa tuebar,
Qua sydus medio CAROLINUM fulget in orbe,
(Sydus hyperboreo quo nullum clarius axe,
Insolito CAROLI signavit lumine cunas)
Cum subito mirata fui torpescere flammam,
Et tanti roseos pallescere syderis ignes,
Armatum ferro circumspicio Oriona,
Intentantem aciem jugulo, plagamque ferentem,
Atque improvise Regi sua fata minantem.
Dirigui visu exanimis, pavitanisque jacebam,
Lapsoque, sed longo vix tandem tempore, dixi
Ah scelus ! ah Superi ! Quæ vos ignavia lecto

B

Alligat

Univerſ. O X O N pietas, in obitum

Alligat, aut rerum noſtrarum incuria cepit ?
Si vos nulla manet communis cura ſalutis,
Ah ſi non noſtræ, veſtræ ſuccurrite cauſæ.
Rex eſt, rex nobis CAROLUS: nil mitius illo
Extremis veniens ſol aſpiciebat ab Indis ;
Qui vel Pœnorum compeſceret ora leonum,
Exceptiſque ſuis reget genus omne ferarum.
Nil niſi fixa nimis nocuit patientia, ſola
Eſt pietate reus, fines clementia neſcit.
At ſi tanta hoſtes ſolum virtute paravit,
Aſpiciſſe infidias, & vobis inde timete.
Sic ſic, O Superi, impendens avertite fatum.

Has inter lacrymas & ſingultantia verba,
Centauri Harpyiæque fremunt & lethifer anguis,
Multaque præterea variarum monſtra ferarum ;
Omnia erant, quæ monſtra, poeticus aut furor Anglus
Inſcripſere polo, pariterque in bella ruebant,
Et ſubita cœli CAROLUM rapuere ruina.
At me, me miſeram ſævus circumſtetit horror.

Talia plorantem Thamus, multumque gementem
Incipit affari & curas his demere dictis.

Quid nimium juſto juvat indulgere dolori ?
Accepi meliora fluens ſub nocte ſilenti,
Dum præterlabor Rycoti ruris opima
Jugera, qua late regnat NORREYSIUS heros,
(Fidus in adverſis NORREYSIUS inque ſecundis
Temporibus dubiiſque idem, rectique fatelles.)
Deſine fata Deum communi ſubdere forti,
Ad ſuperos abiit Carolus, qua præpete penna
Contendit virtus, & fulſa nitentibus aſtris,
Sub pedibus calcatur curvatas pondere nubes:
Unde per æthereos primævi luminis ortus
Sollicito dia perfundet luce Britannos.
Quocirca lacrymas dilecti pellito Regis.

Aſt antem CAROLO potius jam cernito FRATREM.
Sidereæ qui frontis honos ? quæ gloria curruum
Armorumque duci fuit ? & quæ cura nitentes
Poſcere equos ? Scimus quo turbine torqueat haſtam,
Qua virtute regat florentes ære catervas :
Qua turmas ſtruat arte leves, firmetque phalangas.
Quinetiam in medio fortiſſima bella profundo
Geſſit, & Hollandos proſtravit Marte cruento.

Pace

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Pace tua, fortuna, faces in castra tulisset,
Impleffetque foros flammis, gentemque minacem
Cum genere extinxet, vel victis jura dedisset,
Si non fatali CAROLUS bonitate probasset
Jam nihil aufuros tali sub vindice Belgas.
Hic capit imperium & sacri moderamina regni,
Ipse regat gentem, sceptroque innixus avito
Insuetos longa populos ditione gubernet.
Os rabidum fera corda domans, fingensque premendo
Instruat antiqua gentem virtute rebellem,
Et faustis multos successibus exigat annos.
Quin pacem æternam quoque nos, pactosque Hymenæos
Exercemus. Habes animi quod leniat æstum.

Talia dicentem Thamum prævenit Eois
Phœbus equis, & me somnis excussit anhelum,
Talia vix sana volventem grandia mente,
Grandia, sed quæ non-parili conscribere versu
Purpurei voluere patres, jussitque senatus
Emeritum, Musis & Phœbo pangere carmen.

Ipse lubens ergo Regi hæc solennia vovi,
Suspendique tholo, & sacra ad fastigia fixi.
Hæc cecini properans, alba cum Cæsar in aula
Stipatus folio, Trinobantum vota precesque
Suscipit, & festis collucent ignibus aræ.

Sunt geminæ Divis erectæ FRATRIBUS aræ,
Ut super hanc lacrymas, sic vinum fundimus, illam.
Flevimus amissum; vivum venerabimur: Angli
Justa datis CAROLO, date non-injusta JACOBO.

Henricus Beeston

Novi Colleg. Cust.

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

NIgra labe dies, & qualem infanda tulifti
Ipſa etiam æterna nocte tegenda dies,
Ingratum abde caput, nec noſtros pollue faſtos,
Supremumque ſcelus fit meminiffe tui.
Elapſi nondum delentur funera menſis,
Cum prope par audet luna ſecunda nefas.
Quis cœlum abſolvat, quanquam ſua ſidera poſcat,
Infertoque novo plenius orbe micet ?
Mite tuum ingenium nam ſi malefida fuiſſent,
CAROLE, vel mores fata ſequuta tuos,
Sola fatigaſſent ternas ſua fila ſorores,
Nec poterant fuſos explicuiſſe ſuos.
I tamen; en avidis ut te pater excipit ulnis,
Quoque ſolet vultu ſe tibi fiſtit avus !
Martyrii cernis lauros, & pacis olivas,
Dum miſto æthereum fragrat odore nemus ;
Tu quoque poſt ſopita latentis ſemina belli,
Otia poſt, nobis, numine facta tuo,
Sume tibi quavis textas e fronde corollas ;
Hærebit ſacris quælibet apta comis.

Ad Regem.

At tu, cui faciles moriturus frater habenas
Commifitque æqua ſceptra gerenda manu,
Accipe ſolennes CAROLO quos ſolvit honores,
Quoſque togata offert turba, JACOBE, tibi.
Alternæ noſtro regnant in pectore curæ,
Et repetit pariles mutua lucta vices.
Quos animos premit amiſſi jactura parentis,
Erigit imperii ſpes rediviva tui.
Sic alto crebros ſe ferre ex æthere nimbos,
Et nitidos una vidimus ire dies ;
Namque ubi deciduas pingit lux aurea guttas,
Terra ſibi gratum ſentit utrumque Jovem.

Guil. Jane.

S. Th. P. R.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Quem rabies pridem spoliavit anarchica sceptris,
REGIS vel Nomen sic abolere studens;
Illi, frendente invidia, tu maxime mundi
Arbiter, & Nomen vindiciasque paras.
Regnat adhuc CAROLUS, regum pater, usque duorum
Natorum manibus regia sceptrā tenens.
Nobile par fratrum, cui more Dioscurorum,
Quæ fratrum rara est, gratia mira fuit.
Hinc eadem nobis pax est, Rex alter & idem;
Cunctaque, mutato nomine, fixa manent.
Flevimus, audito Solem occubuisse: vicissim
Plaudamus Cœlos perpetuare diem.

T. Marshall, Coll. Linc. Rector.

Ecce! Dies tristem reddit meritoque dolentem
Illa orbem simul Angliacum quæ reddit ovantem.
Quippe ubi sol unus nocti se immiscuit, alter
Emicuit, noctisque brevem vix sensimus umbram
CAROLUS in cœlum raptus, tria regna JACOBO
Tam meritis successori quam jure relinquit,
Cui fraterna magis virtus, quam grata corona est.
CAROLE, quis numerat tua? quis tua gesta, JACOBÆ?
Tentantur frustra laudes: veneramur utrumque
Ceum magnum æthereo demissum munus olympo,
Oramusque Deum fida super omnia mente
Defensor fidei ut vivas, regnique Monarcha,
Sub te foelices vivant in pace Britanni.

Hen. Clerk S. Mariæ Coll. Magd. Præf.

Quifquis es aut Phidias aut fi quis doctior illo
Ingenuâ CAROLI buſta dolare manu;
Hæc incide ſacri cineris cuſtodibus urnis,
Has memor in niveo marmore ſculpe notas:
Præcipue in ſummo jaceat reſupina ſepulcro,
Et referat CAROLUM grandis imago ſuum.
Sit placido vultu, nullis ſit nubila rugis,
Sed quali noſtras audiit ore preces:
Plurima palma manu ſedeat, pia tempora circum
Laurus, & exilii conſcia quercus eat:
Expectet nutus ſupplex Europa potentes,
Seu pacem medius, ſeu dare bella velit;
Hinc madidis Juvæna genis, atque anxia Thule,
Inde fleat paſſis Anglia mœſta comis;
Parte alia faxi Chelſeia mœnia condas,
Winſorſiæque arces Wintonioſque lares;
Exurgat flammis humilem nova Troja ſenectam
Exuta, & celſum jactet in aſtra caput;
Sub pedibus fœdum proſtrata rebellio pectus
Fundat, & Herculeas vipera ſaſſa manus.
Hæc ubi cælaris, mœrentem pone JACOBUM,
Auguſto multus vivat in ore dolor.
Talem deſcribas, qualem tunc Orpheæ fingunt,
Vidit ubi Eurydicen fata ſecunda pati.
Accedet ſupremus honor, (ſed & illa, ſorores,
O precor O tarda ducite fila manu:)
Accedet tumulo, Tu quando, JACOBÆ, jubebis
Conjugis hinc cineres, inde jacere tuos.

Job. Hammond

S. T. P. Æd. Chriſti Can.

Uſque

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

USque infixæ manet CAROLI morientis imago,
Nec delenda animo verba suprema meo :
Relligio ; gelidis hæsit vox ultima labris,
Hæc, frater, cura est unica digna tua.
Hæc tibi ait mando delapsa ancilia cœlo,
Te defensuro cætera mitte Deo.
Ut dixit, placidæ submisit lumina morti
Et qualem decuit Principis esse pii.
Sic quamvis, JACOBE, tibi tria Regna reliquit,
Depositum majus credidit esse fidem.

*Gilb. Ironsyde S. Theol. D. Coll. Wadh. Gard.
& defuncto Regi à Sacris.*

ELoquar, an fileam? Lacrymarum fluctibus altis
Mens immergenda nequit nostros recitare dolores;
Sed reticere negat: quis enim tam mutus, inopsque
Linguae, quam valeat compescere; labra soluta,
Nobis invitis referata repagula fiunt.
Occidit (heu) Patriæ Princeps, columenque Britannum,
Ille stator nobis, fidei defensor, & inter
Hunc Europæum qui perstitit arbiter orbem.
Sedavit Scotiæ fanatica pectora, & arte
Affociata domi dissolvit fœdera: Gentes
Et cum vicinæ diverso Marte laborent,
Ille suos populos conservat pace quietos:
Non sibi, sed nobis vitam duxisse videtur;
Exilio pulsus, bis septem pervagus annos,
Divina tandem dextra ad sua Regna reversus,
Justitiæ, & cultus divini templa reclusit.

Jam fatis est (æterne Deus) fatis Anglica tellus
Jam fuit irarum lugubris scena tuarum:
Abreptis primo violenta morte, secundo
Morte nimis propera, CAROLO; felicia prostant
Sæcula, pacifico nostro regnante JACOBO,
Qui patris & fratris mores imitetur, avique;
Vivat, & ad cœlum feris transmigret in annis.

H. Alworth, L. L. D.

Anglia conde caput, mœſtiſſima ſolve capillos,
Hoc CAROLI alterius funera rapta jubent:
Corruit ex animis Superûm quaſi tactus ab igne;
Saucia nunc primum fulmine Cedrus erat;
Correpta hæc cecidit, ſubitôque elanguit arbor,
Regales non ſic ponere ſueta comas:
Ecce jacet CAROLUS, cœli dolor, an grave crimen
Dicam? nuſquam adiit charior umbra Deos:
Cura Deûm vixit, dum ſceptra tenebat avita,
Dum ponit, majus quid Jovis ira potelt?
Qui rabiem eluſit toties, totiêſque remulſit
Vim populi, quali Martyre natus erat?
Germanos vidit, Gallos luſtravit, Iberis
Charus, at in regnis exul ubique ſuis;
Omnia paſſus erat Carolo non digna, ſuorum
Reddidit innocuum qui patiendo ſcelus.
Viſcera quæ toties dederat laceranda Tyrannis
Gens, tandem extendit brachio laſſa Patri;
Ille memor Populi, non criminis, abdidit ulnis;
Et pluſquam patrio fovit ubique ſinu:
Quis Carolo melius belli componere nôrit
Et certâ, & leni vulnere tanta manu?
Undique reſtituit Gentem, ut vix ipſa ſaluti
Sic partæ potuit fidere tuta ſuæ;
Quid mirum hoc? Toti facile nos uniit orbi,
Cujus ab arbitrio pendet uterque polus;
Arbiter eſt Carolus? Socialia fœdera jungunt
Gentes, & longâ pace valere jubet:
Jámque parem invenias tantam fulcire ruinam,
Nobiſcum ſimilem quam ſimul orbis habet?
Ipſe parem invenit CAROLUS, regnâtque JACOBUS
Illius auſpiciis, auſpiciisſque Patris.

*Jof. Laſher Med. D.
& Coll. Div. Joan. Bap.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

PRincipis ingenium, pietatem, iustitiamque,
Mœrores nostros, deliciasque simul,
Dum multum studeo, longove exponere versu,
Aut potius brevibus continuare modis:
Grande aliquod meditantis opus molimine tentans,
Et recolo constans illius ingenium,
Quæ gravitas, quis sal, & quæ facundia dictis;
Sed desiderium est exitiumque meum.
Tam bene, quem repeto mecum, sic omnia dixit,
Ut bene, quod vellem, dicere, quid nequeam.
Diruo & ædifico, fato inconstantior ipso:
Est tentasse nimis, succubuisse fatis.

Tho. Bouchier
in J. C. Prof. Reg.

QUI toties populi rabiem compescuit, orbis
Arbiter, & terris jura marique dedit,
Inviolata urna, tumulique quiete repositis
Debuerat saltem manibus ipse frui:
Sed quoniam patriæ columen, gentisque togatæ
Perpetuum fulcrum, CAROLE magne, cadis,
Ignoscas Tu, sancte parens, si carmine Musa
Sollicitet cineres officiosa tuos:
Scilicet afflictis, hoc vix medicabile, vulnus
Extorquet luctus tristia signa sui:
Et nisi quod fractos animos suffulserit hæres,
Insula mœsta novis tota periret aquis.
At simili gentes, alio sub nomine, Princeps,
Tu regis imperio, celsæ JACOBE tuas.
Conscendens CAROLI foliumque simillimus hæres
Regna tenes vel adhuc fratre beata tuo.
Et virtute tua de quolibet hoste triumphans,
Fratre minor solo es, quod minor esse velis.

Guliel. Levett
S. S. Th. D. & Aulæ B. M.
Magd. Principalis.

Univerſit. OXON. pietas in obitum

مهر و اشتیاق ایشان نیکو نکر بود
محبتش و امورش همرا رسید
خوان نعمتش در هر جا کشیده
همیشه ایمان راست حمایت دارند
ملت باب او دیک دکاه کننده
تن در کور جان بالای آسمان گشته
از صحبت ان میمان بر کنشده
با خدا جاوید زین و با فرشته

In morbum quo Rex optimus occubuit, Carmen Turcicum.

بابامز دخی خنکارمز اولشدر
کودشمز جوق قراکواقده بتمشدر
بیوک قان روم ایلی هج سی اکا سودی
وقورقندی برگجک خسته لق نوشدی
اوکجه سنده دقرس اغری سی بیدا اولش
اوکجه دن دفع ایتمش اغری باشنده بولش
همده دخی سکنه باشنده اوتورنی
فالیم وخبول ایماغلرله اورنی
اندنصلکر دهج ایدکننده طورمش
بو قان درلکدن اوله کتورمش
شمدی بو ددیادن اخرایه کتدی
کوک اوزره اوچقده یرده اندی

Thomas Hyde S. T. D. & Coll. Reg.
Protobibliothecarius Bodlejanus.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

الفرج بعد الشدة
 او
 صوت النعي وصوت البشير
 عرض القبر وعمقه جفارا
 لا هو للقرن بل للقوم دارا
 ان صغار لشهوة القلوب سكتنا
 لا بد ان يصير للقلوب مزارا
 فعينا كرل فبالحري اذفسنا
 ما رمى عليه غطانا غبارا
 ان غابت الشمس واسودت السما
 قد اشرقت الشمس ولاحت الصبا
 كان كرل وضربا به كنعيمين
 بقي يعقوب ولنا به بقا
 لحق البشير النعي ايسنا
 وقد ترفقت ايماننا الرجا
 فلمنا في كرل بيد الله ثلمتنا
 ولنا بيعقوب جات الرفا
 ان السلطان ظل الله في ارضه
 اظله الله به لنا وقا

Edw. Pococke
 Ling. Hebr. & Arabicæ Professor.

*In luctuosissimam mortem Regis optimi CAROLI II,
 Carmen Persicum.*

خورشيد ما گرفته است بتاريكي رفت
 روشنايي ما خفته ديز سياهي گشت
 درون ما غصه ناکست بسيار خسته
 تن ما درد ناکست دل بر خون شکسته
 چشم چشمه رواست درد انديخته
 ابي شورناكي باران اشک فرو ريخته
 از دهر بادشاه بزرگي وديکوار
 وجملة رعيت را بسيار مهورار
 مهورعيت هم بخداوندگار خون

مهر

II *Univ. Oxon. postas, in obitum*

Magnifica in summa constructa palatia Venta,
 Æmula Versaliæ Vindforiana domus:
 Hortorumque decor sub magna confitus urbe,
 Deliciæ Domini, deliciæ populi.
 Londinum, ex cinere assurgens miseraque favilla,
 Europa in tota maxima metropolis.
 Innumeræ structæ naves, sylvæque natæ
 Doctæ atque immenso ponere jura mari.
 Afrorum mersæ classes, classesque Batavæ:
 Et referata probis gentibus emporia.
 Denique pax Regis divina mente, quod armis
 Non poterat Gallus, reddita Christicolis.
 Hæc ea, quæ læti dicent serique Britanni,
 Sunt reducis CAROLI munera, sunt Opera.
 Laus tamen huic major gentis de crimine restat:
 Hoc dignum est CAROLIS, maxima posse pati.

Ad Regem.

Post mille infidias, terræque marisque pericla,
 (Non infida minus quam mare terra fuit)
 Turpis & ingrata post omnia spicula linguæ,
 Et toties CAROLI viscera læsa pii,
 His, Domine, ærumnis fraterna oblata corona est:
 Vix potes æternam carius accipere.
 Quæ fama unius sæcli, lux quanta, JACOBOS
 Ostendisse duos atque duos CAROLOS?

Arabum Tetrametro Longo الطويل.

II *أمرني النبيك النزيل لمن يسمي ولدك كورك الجليل*

فان دم الشهدا لا من مقيم ولا من محيل.

ان اشرف في غابه السما اخوك بالوسيل

وانت دبر القطب الظاهر مجدي عديل.

دستار من ريشه ساقه لادن

دستار من ريشه ساقه لادن

دستار من ريشه ساقه لادن

دستار من ريشه ساقه لادن

دستار من ريشه ساقه لادن

دستار من ريشه ساقه لادن

دستار من ريشه ساقه لادن

دستار من ريشه ساقه لادن

Edo. Bernardus

& Coll. Joh. Bapt. The. D. &

Astron. Professor.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

ERgo cui bellum, cui relligioque pepercit,
Cui rabies olim nec aperta furentibus armis,
Nec sacri nocuere doli, fraudesque recentes,
Tot caput infidiis, caput insuperabile pugnīs
Jam pax ipsa rapit? Morbus crudelior instat
Quam jurata manus, conspirantesque catervæ,
Horridaque sclopeta, minaxque in pectora ferrum.

Sic etiam Augustus regi par cætera nostro,
Ille dolis licet & multum vexatus, & armis,
Perfacili, ut vovit, letho est somnoque solutus,
Julius at telis, ipso cupiente, peribat.
Nec nece sanguinea debebat sanguinis osor
Occidere, & vitam regis par exitus ornat:
Mors tranquilla quidem, moresque imitata ferenos,
Debita jure fuit, sed non festina, nimisque
Improvisa suis, diro ex discrimine salvus,
Securus rapitur, post tanta pericula, cœli
Invidia majore cadit, nec cura videtur
Astrorum servasse, novæ sed tradere morti.
Postque tot infidias vitatas, hæ quoque fati
Infidiæ fuerant, nobis cum carior esse
Cœperat elapsus, subitum hoc immittere fulmen.
Illi ingens animusque, omnemque obversus ad ictum,
Nil quicquam subitum putat, indeprensus abibat
Atque satur lucis, mortique Deoque paratus:
Sed populo cadit immaturus, & indigus ævi
Gentibus, in mediis fugit immortalibus orsis,
Arbiter Europæ, & felici debitor ævo
Quod facturus erat: nam jam nunc illius arma
Pacem ostentabant mundo, optatamque quietem,
Ut solem cœlo tempestas sæpe reducit.
Non illum veluti torrentem ejecit in agros
Ambitio haud proprios, aliasque invadere terras
Impulerat, quali princeps nunc laude superbit
Cladibus insignis; mundi non publicus hostis,
Sed commune bonum fuit, & pater optimus orbis,
Vicinos melius sibi subiciebat amore.
Quanquam illi, si tantus amor crevisse rapinis,
Immensæ vires, & multæ robora pubis,
Et gens nata salo terraque excellere bellis,
Et, semper marium queis summa potentia, naves;
Et dux ipse super sumtis præclarus in armis.

D

Sed

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

Sed fuit imperium juſtum illi; Opiferque per orbem eſt.
Viſque ſalutaris, tantumque fovendo clientes
Nota fuit, ſiquos oppreſſit fortior hoſtis.

Ille Europæas librans examine vires

Ingentem gladium quacunque in lance reponat,
(Brennus uti noſtras) parti præponderat omni.

Ille redundantes ultra ſua littora Gallos

Compreſſit, Batavum, totoque recedere ponto,

Imperium pelagi meditantia vela ſubegit.

His plura & majora ſtatim lethum interruptit.

Nam quid, de tanto ſperaverit Anglia rege

Improbe, ad ingentes auſus quem prima juventus

Duravit, jam tum ſævis exercita fatis?

Qui puer & Scoticas hyemes, & bella ſubibat

Quem regno dignum tunc ſenſerat Anglia, regnum

Cum negat, enſe truci patrimonia juſta petentem;

Fata obſtant, magnos illi meditata regreſſus,

Sceptraque mox tradunt nullo violata cruore,

Non regnum contenta niſi cum pace dediſſe.

Tanta rudimenta, & primæ promiſſa juventæ,

Spemque datam exuperat ſenior, vicitque ſeipſum,

Perpetuo major, juvenis fortiffimus ante

Regnum erat, in regno nemo clementior illo eſt.

Illius hinc celebrat Divina amneſtia laudes,

Namque aliquid majus pia vix dare numina poſſint;

Si ſit imago Dei, nulla plus parte tonantem

Expreſſit, quam cum celer eſt ignoſcere lapſis,

Et toti gratis veniam concedere genti.

Hinc etiam ut faciles Superos parva hoſtia placat,

Sic illi reduci quoque victima rara cadebat.

Tot ſcelera, en! læſosque Deos, læſumque parentem

Victima vix ſeptena piat, noſque expiat omnes.

Hoc niſi Rex nemo potuit feciſſe, paterque

Qui jubet, & nato legatum hoc grande reliquit.

Ille pater patriæ, nec tantum, Auguſte, fuiſti,

Quodque tibi juſte tollit proſcriptio nomen,

Hoc merito in noſtrum transfert amneſtia regem.

Nec minus & reliquam decorat clementia vitam,

Et regem multo caſtigat patre ſeverum.

Non male ſuccedens queat indulgentia ſævum

Reddere, nec crebro repetita rebellio mores

Extorquet; parcit quoque, cum non parcitur illi,

Scilicet

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Scilicet ingenio clemens, non arte regendi,
A geminis hoc nactus avis, & utroque parente.

Sin opus est aliquando malum misisse cruorem,
Defensæ paucò rubuerunt sanguine leges,
At longè plures donat sibi, mitis in omnes,
Quando etiam in cæsos quoque juris mitigat iram,
Hinc, semper prope, damnatis integra remittit
Corpora, permittitque jacere cadavere toto,
Qui dominum voluere haud simplice morte perisse.

Hinc comis facilisque aditu, par gratia morum
Et sermonis erat, vultusque & verba negantis
Grata, Tito similis, lætos dimittit & omnes,
Delicium humani generis par, atque secundum.
Ah nimium hoc similis quoque, quod cito raptus obiret.
Huic fortuna etenim non vita aut morte pepercit,
Dum regno pepulit puerum, sed luce, vigentem.
Exercet primos infensâ laboribus annos,
Jamque rapit medios, expectatosque triumphos
Intulit heu plures umbris, mœstoque sepulcro.

At tu qui rapti reddis solatia fratris
Quod nobis ipsum reddas, celsissime Princeps,
In cunctis prope CAROLUS, atque per omnia frater,
Pollucis Castor, geminati syderis astrum
Alterum, uterque suis o felix stella carinis,
Et terræ & populo, geminis geminusque Britannis,
Ipse quidem in terris, in cœlis ille relucens;
Æqualis fratri succede faventibus astris,
Scotia jam vestris didicit servire lupatis,
Jam tibi subjecit pontusque Britannicus undas,
Et regere ingentes didicisti utrinque procellas,
Æqualem agnoscat primum respublica regem;
Utque Polum Alcides par post Atlanta ferebat,
Æqualem agnoscat deinceps te Ecclesia patrem.
Hoc frater velit, hoc summo nunc gaudet Olympo.
Amisso imperio magnus, majorque recepto,
Summus transmissio, propriis celeberrimus actis,
Imputat hæredem magis, atque renascitur in te.

Guil. Levinz Præf. Coll. S. Jo. Bapt.

& Græc. Ling. Prof. Reg.

Univerſ. OXON pietas, in obitum

Publica communem poſcit jactura dolorem,
Et populi lacrymas regia fata jubent.
Aſt hic inſolitis liceat fleviſſe querelis
Cum rege extinctum, gentis amore patrem.
Cujus cum bonitas ſparſa eſt ſine limite terris,
Triftitia haud ullum ſentiat æqua modum:
Nec tamen officio par eſt poſt funera; luctum
Cui noſtri toties cura, ſaluſque dedit.
Aulica non illum moverunt gaudia; pacem
Regni, deliciis prætulit ipſe ſuis.
Ex natura habuit, nobis ſudore negatum;
Nec magis imperio, quam fuit arte potens.
Non pietate domi, quam legibus audit ab orbe
Clarior; accepta huic dum ſua jura refert.
Terrarum & pelagi dominus; liſ nulla ſecuta eſt
Quin nutu eventus ſtetque cadatque ſuo.
Soli, non poterant tanta agnoviſſe, Britanni,
Commoda? quos favor aut gratia nulla movet.
Heu gens dura ſibi! primis quem reſpuit annis
Cœlorum tandem non finit ira frui:
Cujus quod florem ætatis neglexit, iniqua
Jamjam maturum fata tulere manu.
Quanta imitanda forent virtutum exempla, coronam
Sumſiſſet, meritis cum fuit apta ſuis.
Sed Dii ſervarunt partem ſupplere JACOBUM,
Quam vis quondam illi, & quam modo parca rapit.
Qui duplici affectu regem fratremque colebat,
Paruit & Princeps, ſceptraque vicit amor.
In te conſpicua & privato, regia virtus;
Tum patris patriæ nomine dignus eras.
Et ſi non natu, legante & rege teneres,
Parta olim pretio regna ſalutis erant.
Unde minus CAROLI fors eſt lugenda, caventis
Ne virtute hæres deſit in orbe pari.
Cui decus armorum patris, & conſtantia; fratris
Ingenium & candor; mens pia, nomen avi.

Jo. Meare
Coll. Æa. Naſ. Princ.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Scilicet occubuit CAROLUS! quem credere fas est
Solicitos nunquam non habuisse Deos!
Cui latebras quondam devoto præbuit arbor,
Tutamenque, suo cum Jove, quercus erat.
Cui licuit strictos grassari impune per enses,
Securum ferro qui duce stravit iter.
Qui vigili Divum circum munimine septus,
Sprevit juratas in sua fata manus.
Heu CAROLE! heu tantis nequicquam erepte periclis!
Si gravis extremum nunc vehat hora diem!
Si, quod non istis licuit violasse ruinis,
Hoc licet infidiis, trux Libitina, tuis!
Si nescis, illi Jovis haud imitabile fulmen
Cessit, & æquorei fuscina sæva Dei.
Talis erat, qui te finxit, Ludovice, premendo;
Tu gravis Europæ terror, & ille tibi.
Illius ad tonitru Batavæ tremuere paludes,
Et preffit septem Belgicus ora Leo.
Agnovit CAROLUM summissis navita velis,
Et pelagi dominum fassus, & esse suum.
Et nunc, Belga, mari timeas sævire Britanno:
Qui CAROLI jecit fulmina, frater erat.
Illi etiam torvus jam cudit tela Pyracmon,
Et fuus est illi, per sua regna, tridens.
Non illum Batavus, Gallusve impune laceffet;
Sed CAROLO fratrem sentiet esse parem.

Hen. Smith. S.T.P.

Ecc. Christi Canonicus.

Augustos cineres & sacra silentia busti
Dum tristes colimus, Dive monarcha, tui:
Dum CAROLI fatum attoniti damnamus, & ipsos
Deflemus pulla veste animoque rogos:
Grata potest pietas, sed forsan stulta videri.
Qui revocet terris invidus, astra negat.
Ingens & clemens! dominator maximus orbis
Atque tui, patriæ lege & amore parens!
Dum tua foelicem reddit clementia mundum,
(Martyris ut proles debet obire) cadis.

E

Cujus

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

Cujus in immenſa mininum eſt agnoſcere ſceptrum
Laude, atque ingenta plus bonitate nites.
Deliciæ humani generis, qui pace triumphas,
Quoſque armis poſſis cogere, mente rapis.
Corpora cum ſubigas, animos vincendo, trophæa
Erigis, hæc Regis vis, magis illa Dei.
Quot ſumto facilem ponunt diademate mentem?
Purpura queis populi ſanguine tinctæ rubet.
Commifcent mundum & totum Salmonea ſpirant,
Aut qualem Semele ſenſerat eſſe Deum.
Te Jove ſopitis jacuerunt fulmina flammis,
Et non Divinum te dedit eſſe metus.
Terruerant noſtrum non ulla incendia cœlum,
Nec voluit noſter Jupiter eſſe tonans.
Majeſtas vultu, ſeditque in pectore candor:
Muſa ſolet talem pingere mente Deum.
Invenit tamen hæc pietas, non fecerat hoſtes,
Atque una exoritur culpa fuiſſe bonum.
Tartarii erumpunt ſic puro à ſole vapores,
Nutricemque ſolent rumpere ſæpe, diem.
Credimus ingratos cœlum invaſiſſe gigantes;
Titanas peperit terra Britanna novos.
Inſultus novit clementia tanta rebelles,
Seu tu Roma ſtruas, five Geneva dolos.
Inque unum coiere extrema remota furorem,
Cura Dei ut poſſit relligione premi.
Defenſor fidei ipſe fide violetur? & orco
Mittat idem reges ſperet & aſtra nefas?
Explicit ambigua quis torta ænigmata fraudis?
Qua labyrinthum ſolvitur arte ſcelus?
Proditor hinc pius eſt, ſanctus ficarius inde,
Quaque Deum expellunt, ſidera mente petunt.
Se tamen abſolvit cœlum; nam ſoſpite ſacro
Auctorum feriunt tela reverſa caput.
Sic iras pelagi ſecurus deſpicit iſthmos,
Incaſſumque ferit fluctus uterque latus.
Quid tamen hoſtiles evadere proſuit enſes,
Dum plus ſchiſmatico, morbe inimice, nocet?
In caput inſurgit ſacrum fanatica peſtis;
Vix huic par cerebrum quod violaret, habet.
Compoſitis vivant alii ad miracula faxis,
Queis emta in multo marmore fama venit.

Mauſolæa

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Mausolæa tibi fuerit tua fulgida virtus,
Mens alta & fraudis nefcia, digna polo.
Præter fallaces omnes quæ noverat artes,
Sola nocens nimio plus generosa fides.
Exempti poenis tua sint monumenta rebelles,
Fœlix cui solum parcere crimen erat.
Quod dederas terris, supero frui orbe sereno;
Proxima sydereo lumina funde patri.
Confligent animæ, tibi se amplius pandet Olympus:
Vix beat ætherias clarior umbra domos.
Cuderat in vestram cum tot miracula salutem,
Te rapit, hic ultra ne violere, Deus.
Jam natalitio radias fulgentior astro,
Innumera & vitam lux manet alma novam.
Sacraque cognato renovas consortia cœlo:
Sit mutasse tibi, non caruisse mori.
Oh pater! oh regum divinum exemplar! ab alto
Despicis hic puncti regna minora tui.
Agnoscas, quacunque poli tu parte refulges,
Quam verus stringit pectora nostra dolor.
Aulicus has lacrymas non mos & pompa coegit;
Heu nimium à fatis causa maligna fluit.
Pœne uno Lachesis populum confecit ab ictu:
Pœne tuo lucent funera nostra rogo.
Quam latis funestassent hæc regna ruinis?
Quam certam his poterant fata dedisse necem?
Non extinguendo arisset nostrum Ilion igne,
Ni CAROLI in certam frater adesset opem.

Ad potentissimum Regem JACOBUM secundum.

At tu (qui solus molem hanc fulcire ruentem
Et stabilire tuo numine regna potes;
Quem jus & meritum facit haud imitabile regem;
Præmia cui victus qua patet orbis erit)
Nutanti huic orbi succurre salutifer Atlas;
Te non splendidius lasset, at ornet onus.
Tu brevia extinctæ repares dispendia lucis,
Et radio accendas fulgidior diem.
Queis modo displicuit, carum est successio nomen,
Et damnat furias factio dira suas.

111 *Univerſ. OXON. pietas, in obitum*

Dementes qui ſperarunt in crimine regem
Aut poſſe hæc alio Cæſare ſceptra regi.
Magne triumphorum princeps, qui vincis ubique,
Sive ſagi fuerint prælia, five togæ.
Infraſtum quem vis & conjuratio vidit,
Semper & oppoſito crevit ab hoſte decus.
Oceanus dominum plaudens agnoſcit, & olim
Luſtravit totam laurea veſtra Thetin.
Materies veſtri ſupereſt nunc terra triumphī,
Atque omnem capiat gloria lata globum.
Quam domitor mundi fuerit tuus arbiter enſis,
Coget & in meritum perfida colla jugum!
Prædatrix tumidam deponet Gallia mentem,
Aut ſpatio ſaſtus jam brevior premet.
Se comitem, quocunque vocas, victoria junget:
Ah mala non obſtet curſibus aura tuis.
Non annis, vitam numeres, Auguſte, triumphis,
Sentiat & leges axis uterque tuas.
Multiplicemque foras ſumas ex hoſte coronam,
At ſtatuas pacis firma trophæa domi.
A bello illuſtris Cæſar victorque vocatur,
Pax Romæ Auguſtum reddidit atque Deum.

*W. Wyat. A. M. Univ. Orat. pub.
ex Æde Chriſti.*

Subfidere minæ populi, fractique furores,
Et conjurati fœdera ſacra Scoti.
Supplicibus paſſim fudarunt agmina chartis,
Poſcebantque ſuum civica turba jugum.
Viderat hæc CAROLUS: vicinam in prælia gentem,
Cognatasque acies, cogat in arma, furor;
Certa ſalus, (inquit,) te, læta Britannia, cingit,
Indeſſa oris pax viget alma tuis.
Nunc mihi dilectum, nunc poſcunt ſceptra JACOBUM,
Regnaque inexperta non temeranda manu.
Illi [ait] infidi nota eſt victoria Belgæ,
Faſ illi imperiis juſ dare, Galle, tuis.
Dixerat ad Superos abiens: ſacra otia terris,
Æternamque Jovi, ſpondet, in arce fidem.

*Jo. Maſſey Coll. Mert. Soc.
& Acad. Proc. Sen.*

Augustiff. & desideratiff. Regis CAROLI II.

IMproba quam tristes meditantur fata triumphos,
Regali capite & tantum contenta supremo,
Quam ferale gemit viduata Britannia, regi
Semisepulta suo! convulsaque fulmine morbi,
Attoniti tria regna labant; vix spiritus ægri
Exagitat molem imperii; populusque fatiscens
Tristia Cæsareæ patitur dispendia vitæ:
Sympathicoque trahens spiramina fœdere, letho
Haud superest CAROLI, immensum torpetque cadaver;
Luxuriat Libitina, ac per compendia rerum
Occidit totos una in cervice Britannos,
Et regem pariter, proceresque apoplexia sternit,
Tanquam idem domino sensus regnoque fuisset:
Direptum flebit regem gens præfica luctus,
Ac, qua terra patet, meritos decernet honores,
Defuncto Heroi; cujus magna omina fati
In cunis micuere sacris, miracula cœlum
Et nova prodegit; quibus inviolabile regni
Depositum stetit incolume, elusitque rebelles.
Et conjuratas Furias: infensa monarchis
Progenies, solo saturataque sanguine regum,
Nequicquam infidias, & cæca negotia fati
Tentavere; jubar cœleste excussit opacos
Funestofque dolos, numenque satellite cinxit
Tutamen Fidei. O si mihi carminis ordo
Surgeret, augustumque suis depingere in armis
CAROLIDEM poteram; seu vivida mentis imago,
Nativusque decor, venerandaque gratia vultus
Languenti vegetos jam Musæ afflaret honores.
At quo fata vocant? Superest pars altera Regis,
Dimidium CAROLI, vivitque in fratre monarcha
Perpetuus; mentes horum commercia miscent,
Atque animæ nulla sociantur morte revulsæ;
Gentis honos, JACOBÆ, atras dimoveris umbras,
Nubilaque aufugiunt tetræ prægnantia fumis
Te surgente, diesque Anglis cœlumque refulget,
Atque salutare clarescit lumine regnum.
Te exangues pavitant Catilinæ, atque ora tremantes
Justitiam horrescunt, pœnas scelerumque minaces
Extorres fugiunt, atque irrita sibila miscent,
Cœnosa in Lerna, Batavûm putrique palude,

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

Qui toties animos norunt, ac fulmina belli,
Virtutique tuæ quaſſata claſſe litarunt,
Confiſi fruſtra ſcopulis, ſcyllisque dolofiſ,
Nequicquam accenſi Baccho, rabieque bibendi:
Quas nunc ignotas viſ ſub juga mittere gentes?
Te norunt victorem omnis qua panditur orbis
Terra; tuiſque olim ceſſit victricibus armis:
Qua graderis, rex magne, ſonat ſacra buccina famæ,
Muſarumque chorus ſequitur plaudentibus alis,
Pacatæ neſcunt artes tibi mille coronas,
Ac regale caput certant circumdare oliva,
Fœlici; Oxoniumque animo ſua gaudia fundit,
Quo voluit pugnare; armis calamoque paratum,
Afferere ætherii juſ immortale monarchæ.

*Phil. Clerke Coll. Magd. Soc.
& Un. Proc. Jun.*

EXercet dubium quæ tandem cura tonantem?
Quodve tuam vulnus, CAROLE, poſcit opem?
An nova progenies ſuperum conjurat in orbem?
Et ſine te ſalvo non licet eſſe Jovi?
Hac ratione tuiſ cœlum par, CAROLE, cœptis,
Aſcendas, alio victor & orbe mices.
Nec te ſollicitet populi tutela relictæ,
Aut tangat manes Anglia mœſta tuos;
Quæ, ſibi commiſſas flectit dum frater habenas,
Vix alio factum te putat orbe Deum.
Hæc olim proavo ſuffecit gloria, gentes
Diſcerptas furiis compoſuiſſe duas:
Ille ſuos fœlix Scotos conjunxit & Anglos;
Et regna æterno fœdere vinctæ dedit.
Latius hic placidæ diſperget ſemina pacis;
Huic focia gentes qua patet orbis erunt.

*Gul. Wyndham
Equit. Aurat. Filius.
Coll. Novi Com.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Viderat attonitis CAROLUM dare jura Britannis
Jupiter, & sceptris æmula sceptris suis :
Concilium Divum cœli super atria cogit,
Territaque his medius concutit astra sonis.
Cernitis, ut CAROLI crescant in vertice laurus,
Nec vobis domito regnet in orbe minor ?
Seu terram lustremus, adest Vigornia testis
Ut superet frameam, bellice Dive, tuam :
Seu mare, & æquoreos libeat memorare triumphos,
Majorem agnosces, Ennosigæ, Deum.
Et tu, nate, tuam dedas, Tirynthie, clavam,
Concidit en ! ista tetrior hydra manu !
Spargere ubi latas gaudes, Vulcane, ruinas,
Et miscere uno templa domosque rogo,
Nequicquam sævis ; CAROLO dum vindice surgit,
Eluditque iras urbs rediviva tuas,
Quid tamen hæc memoro ! mihi cum gratissima quondam
Nunc melior CAROLI nomina quercus habet.
Cedimus ; in nostros CAROLUS succedat honores :
Tu cape nos famulos, magne JACOBE, tuos.

Jero. Eyre Armig. ex Æde Christi.

Superioris ordinis Commensalis

CRedideram (sic me docuere oracula legum)
Anglicos reges non potuisse mori ;
Ut me decepit spes vana & amabilis error !
Dum cadit Augustæ prima columna domus,
Jam Regum pallere genas indignor, & ipsos
Ultima languenti promere verba sono.
Sed nec adhuc fallor : nam quem deflemus ademtum,
Dimidia vivis, CAROLE, parte tui ;
Sic vice partita, gemini, duo fidera, fratres
Alternum spargunt orbe in utroque jubar,
Dumque una Eoæ petit incunabula lucis,
Præfidet hesperiis altera stella plagis.

Rob. Boothe, fil. Earon. Delamere.

Ex Æd. Christ.

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

QUO Muſa tendis? Non CAROLUS pari
Urgetur amiſſus querimonia;
Levi reformida quietas
Tu cineres temerare fletu.

Effet vel Argos pauper & impotens,
Quamvis refurgat centum oculis pius,
Rituque torrentis laboret
Perpetuo lacrymare rivo.

Te merſum acerbo funere vidimus,
Quo rege velox ſupplicium citas
Contraxit alas, & nocentes
Deferuit pede poena claudo:

Non æqua Diis clementia prorogat
Lethale vulnus, diſſimiles tibi
Non audiunt vota, occupantque
Stamina deproperare Parcæ.

Raptum æſtuosa te querimur febrī
Vix dum timentes, quid, CAROLE, occidis
Silente natura, nec ardens
Syrma trahit furiale fidus?

Solum cometes aſpicit ultimos
Dies tyrannorum morientium,
Vexantque Cromvellum procellæ,
Supplicii venientis omen.

Nulla ferēni Flent pluvia dies,
Regem, Britanni, credite lucidas
Inire fedes, & JACOBI
Accipite augurium imperantis.

G. Rayner.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Ad Regem JACOBUM.

L Edæi fratres alterno funere vivunt,
Inque vicem reduces inferiora regunt;
Invidia caruere tui sed fratris amores,
Nulla reservavit posthuma jura throni;
Nec tibi divisos liquit moribundus honores;
Imperium voluit sine carere tuum.

Postquam distulerant morbi medicamina vires,
Et dubiam vitæ fata dedere moram;
Quis luctus mœstæ plebis defixus in ore est?
Quam fudit crebras irrequieta preces?
Hinc CAROLO ante oculos vitæ stant dona perennis,
Hinc tristi populo grata futura salus:
Sed satur, & placida componens lumina morte,
In vestras tradit sceptrâ Britannæ manus:
Ut quos sæpe tuæ salvos discrimine vitæ
Fecisti, tandem pace, JACOBÆ, regas.
Nostra nihil superare valet suspiria, præter
Gaudia, fraternas te subeunte vices.

Guil. Tafvel A. M.

Ex Æde Christi.

Quandoquidem minime valeant in funere tanto
Perpetui lacrymarum imbres, licet Anglia fletu
Tota natet, velut oceano; cum pompa doloris
Summa minor tumulo est; procul hinc suspiria, planctus,
Et quæ scæmineum poterant decuisse sepulcrum.
Flete alii miseras avulso principe gentes,
Et cineres terni lacrymis inspergite regni;
Majus opus moveo, mihi surgit carminis ordo
Dignior, & mens est CAROLUM diffundere semper
Ingentem, similem sibi, propositique tenacem,
Nec reticere, tulit quos lux postrema, triumphos.
Dicite, Pierides, quam sortem ferre solebat
Æquior! Adversamne! olim cum infausta remisit
Everfas aquilas, fractis Vigornia turmis:
An cœlo meliore, & verso cardine, cum te
Poenituit, Fortuna, tui; nec longius ausa es

CAROLIDEN urgere sua virtute volutum.
 Quantus in æquoreū, quam multo milite, campum
 Ibat, cum violata maris sibi jura resumens,
 Armata instruxit milleno fulmine classē!
 Quantum expertus erat Maurus pharetratus, & Afer
 Perfidus; at victor foedatas sanguine palmas
 Non jactabat ovans, umbras dulcesque recessus
 Quærebāt potius, circum sacra tempora nectens
 Innocuas laurus & gratam Palladis herbam.
 Nec leviora tulit CAROLO pax lata trophæa,
 Cum Batavi Hispanique olim pendentia fata
 Unus sustinuit, justo moderamine lites
 Temperat, immanes Gallorum mitigat iras,
 Borboniumque, avide hærentem, jamjamque tenentem
 Consilio frangat salvumque reduxit Iberum.
 Siquid erat sacro hoc sancitum numine foedus,
 Æternum valet; & quos cœli haud fulmina terrent,
 Angliacum timuere Jovem CAROLUMQUE tonantem.
 Nec minor extiterat, cum tanto vindice dignus
 Inciderat nodus, cum cives prava jubentes,
 Perjuri Gracchi, Prætor male crudus, & omnes
 Schismatici, sonuit qua buccina, ad arma vocabant:
 Ille tamen medico sanabat vulnera tactu,
 Nec citius strumas Regalis dextra fugabat.
 Tandem ergo, pulsus CAROLINA luce tenebris,
 Purior & sine læce dies affulsit, & arce
 Imperii summa victor firmo pede, Cæsar,
 Constiteras, spolia ampla domi sine cæde reportans.
 Permisere boni cives te spargere quaque
 Vitales radios, & vitæ commoda tandem
 Præponunt laqueis, sordebant impia vani
 Nomina martyrii, cæcum & posuere furorem.
 Sic ubi res Britonum CAROLUS firmasset, ad ulnas
 Martyris aufugit, sublimi sede quiescit
 Inter avos, proavosque, & nomina mille Deorum.

Jac. Allestry A. M.
 Ex Æde Christi.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

EXequias regum, & solenni funera pompa
Foemineo luctu, mœstisque ululatibus olim
Publica deflevit tristis per compita vates.
Hinc lacrymæ fecere fidem non vulnere ficto
Torqueri, at miseros vere doluisse nepotes.
Sed CAROLI fatum madidis qui luget ocellis,
Irriguisque genis, lacrymisque piabile credit,
Quam speret laudem? quos importunus honores?
Cum lacrymæ atque ipsi mernere piacula planctus.
Obscurum Phœbus vix jam lustraverat orbem,
Quum premeret regem sacri vis impia morbi.
Pallor in ore sedet, gelidusque per omnia sudor
Membra fluit, segnisque oculos stupor urget inertes.
Faucibus hærebat mox lingua; attractus ab alto
Spiritus, & tardato effoetus lumine sanguis.
Omina fecere & diræ præludia scenæ.
Obriguere artus tandem tremulique fatiscunt.
Non secus ac grandis ramis frondentibus illex,
Longa diu steterat latæ quæ gloria sylvæ,
Ipsa nemus, crebra quantumvis icta bipenni,
Et Borea adverso, & lassis agitata procellis,
Floret adhuc, firmisque solo radicibus hæret:
At si nimbofo erepuere tonitrua coelo,
Horrissonoque gravis quassetur fulmine truncus;
Integer effracta caudex compage dehiscit
Protinus, & vasta replet nemus omne ruina.
Sed quid Parcarum invidiam, & dispendia rerum
Conquerimur, dum spirat adhuc JACOBUS, & hæres
Virtutum & sceptri? Cujus succedere regno
Digna foret virtus, si jus natura negasset.
Seditiosa cohors vulgi non amplius audet
Vel secum mutire nefas, obmutuit ore
Jam presso, & victas rabies fanatica palmas
Suppliciter tendit, tibi Princeps serviet uni,
Quæsitoque jugo sua colla minantia tradet,
Qui dudum obstrepuit clamosa per oppida civis.
Fixa catenatæ sic quam compago tabernæ
Arctius includit, crudelis bellua frendet,
Et cum se sentit præda non posse potiri,
Plus furit, extremæ exagitans severbere caudæ,
Eroditque suas magis indignata catenas.

*Guil. Coward A. M.
Coll. Mert. Socius.*

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

Anglia, quod nec peſte perit, nec Marte cruento,
Chara velut ſuperis, viſa placere ſibi eſt.
Nuper & inſidias depuſas vertice regis,
Plauiſt in autorum ſe retuliſſe caput.
Omnia tuta videt; nulli fulſere cometæ:
Aſtologi nullas præcinuere minas.
Sederat alta quies; ſubito cum turbine fati
Correptus CAROLUS concidit ante torum.
Uſuram parve miſſo dant ſanguine lucis:
Exitium, medicæ prævenit artis opem.
Dum pius extinguit naſcentis ſemina belli,
Civibus, ut Fratri, caverat ante ſuis.
Inde ſubitæ coelos & tempora cinctus oliva
Poſt obitum, nobis quæ bene fecit, habet.
Ah! nunquam capiant Anglos oblivia, de ſe
Quæ bene promeruit Frater uterque redux.
Certabit, multos vivat JACOBUS ut annos,
Noſtra quod arte poteſt, vel pietate, manus.

Joh. Luſſe

Med. Prof. Reg.

Cum dolor abſumi cœpit, cumque omnis abire
Gutta, tenet mœſtas tardior una genas.
Neſcit ut illa moras! ut repit! ut ire reſiſtit,
Cunctanti ſocias dum nova jungat aquas.
Jamque, velut miſtas ægre dignoſcimus undas
Unum cum faciunt utraque gutta globum:
Sic dolor admixtus confunditur, unus habetur;
Neſcitur CAROLUS oppetiſſe duos.
At veluti cœlebs dum ſeſe poſſidet amnis,
Sæpe auſus ripas ſollicitare ſuas,
Non tamen exundat, niſi cum ſe proximus addit,
Et male confuſas auget, & urget aquas.
Sic CAROLUM tulimus, tulimus dum flevimus, unum;
At juncſtos obitus ſuſtinuiſſe neſas.

Gail. Symes A. M.

Coll. Bal.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

AUdivi; (surdas utinam venisset ad aures
Fida fui semper nuncia fama mali!)
Dejectos etiam vultus, refugoque colore
Exangues vidi diriguissè genas.
Causa quidem similis, species non una doloris;
(Sive hoc naturæ, sèta fuit artis opus)
Hic fovit tacitus secreta silentia luctus,
Et pressit gemitus pompa modesta suos,
Parte alia cœlo faciens convitia, rupit
Occlusum querulo murmure vocis iter.
Tunc ego; quam secum clades trahet illa ruinam!
Qua, convulsa orbis machina, mole ruet!
Quæ servat cineres CAROLI extremasque favillas
Arguit adversos flebilis urna Deos.
Ille licet subjecta sibi Neptunia regna
Et thalamos tenuit, Cypria Diva, tuos;
Qui nostris tumidus confurget fletibus, uni
Arbiter Oceano ponere jura nequit.
Sed totus, JACOBE, tuo cum frater in ore
Vivat, & archetypo par sit imago suo;
Hæc rerum facies madidos deterfit ocellos,
Et lacrymas retro compulit ire meas.
Nam cum tu CAROLUM scepro & virtutibus æquans
Præsentem referas, qua licet, usque Deum;
Qui nimis indulget lacrymis, dolor ille tuorum
Perfidus, & pietas ipsa rebellis erit.

Tho. Spark A. M.
ex Æde Christi.

ERgo jacet! nec vota tibi valere precesque,
Anglia, jam lacrymis Infula facta tuis.
Deerat adhuc vestris hoc unum, fata, triumphis,
Ut caderent uno vel tria scepra rogo.
Parce tamen longis Superos onerare querelis,
Depositum reddi quod voluere suum.
Ante diem raperis, post funera, CAROLE, vivis;
Quodque negant ævum pharmaca, fama dabit.
Candida securus miraris limina cœli;
Jungeris & magnis, non minor ipse, Deis.

F Utque

Univerſ. O x o N. pietas, in obitum

Utque tuas olim natales ſydera pompas
Auxerunt, medio conſpicienda die;
Haud aliter, jam mole carens, tu ſyduſ Olympo
Adjiciſ, & Superiſ, quod tribuere, reſers.
Quid tamen infandas clades, motuſque futuros
Præcipiſ, infano, terra Britanna, metu?
Arboriſ avulſo ramo, non deficit alter
Aureuſ, & ſimili palmite virga nitet.
Oebalii fratres mutarunt ſydera terris,
Vivendique ſuaſ ſumſit uterque vices.
At tu, deliciæ populi, J A C O B E, Britanni,
Vive, precor, fratris tempore, vive tuo.

Rich. Wright A.M.

è Coll Magd.

GEntem Britannam quiſ novuſ occupat
Ingenſque luſtuſ? cur modo gaudia
Plebs inter & plauſuſ ſecunduſ
Vix bene diſſimulat doloreſ?
Te nempe fatiſ, optime Principuſ,
Ereptuſ iniquiſ, C A R O L E, patria
Te luget amiſſuſ, ſuaſ
Grande decuſ columenque reruſ.
Ut cum parentem filiſ optimuſ
Deſlet, doloreſ pectore in intimo
Fervent, & incaſſuſ laborat
Indomitoſ cohibere luſtuſ:
Si forte pauluſ ſe minuatur dolor,
Tum mente virtuſ & merita atque amor
Patriſ revolvuntur, jubentque
Vix poſitoſ renovare planctuſ.
Sic fata deſlet genſ tua, C A R O L E,
Luſtuſque juſtoſ ponere neſcia,
Indulget immenſo dolori
Et lacrymiſ, pietate victa.
Alte repoſtuſ ſcilicet infidet
Cuiuſque menti, quam facilis, bonuſ,
Mitique regnareſ, & eſſeſ
In populoſ animi paterni.
Ut in ſupremo culmine gloriæ
Te collocatuſ fugerit inſolent

Faſtuſ,

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Factus, nec elatum secundis
Temporibus, dubiisve fractum.
Ullumne tempus, ulla feret dies
Obliviones illius, illius,
Qui pace civiles furores
Perdomuit, sine cæde victor?
Qui tincta nullo sanguine laurea
Intaminatis fulget honoribus,
Non parta bellorum fragore,
Aut miseris patriæ ruinis.
Qui voce sola de manibus feros
Excussit enses, & populus suum
Audivit agnovitque Regem,
Et positis requievit armis.
Sic concitati fluctibus Africi
Cum præliantur, si maris arbiter
Neptunus apparet, recumbit
Et tumidi filet unda ponti.
Idem labantis præsidium Insulæ,
Florentis idem gloria, qui dedit
Datamque servavit quietem,
Et moriens populis reliquit.
Te quippe, Princeps maxime, CAROLUS
Nobis reliquit, quem mediis malis
Servavit æther, CAROLINI
Interitus reparare damna.
Agnosco mentem moribus in tuis
JACOBE, fraternam, atque domesticum
Decus, redonatumque terris
CAROLUM & imperio Britanno.

Gul. Lowth, A. M.
Coll. D. Jo. Bapt. Socius.

CAROLE, quem nuper terris invidit Olympus,
Et sibi tam sero jam rapuisse dolet;
Ut sacri cineres digno cumulentur honore,
Posteritasque tuum nomen ad astra ferat,
Non tibi Pyramidas, non mole ingente Colossos,
Construet in laudes Anglia mœsta tu as.
Non cohibenda tua est carioso fama sepulcro;
Te probat esse hominem vita, sed acta Deum.

Tho. Rowney,
Coll. D. Jo. Bapt.

Univers. OXON. pietas, in obitum

REgna beat Superum CAROLUS, terramque JACOBUS,
Et terris regnes usque, JACOBÆ, tuis;
Virtutes absconde tuas, & numina falle:
Fratre tuo in cœlos ferior ire velis.
Plurima per totum splendescunt fydera cœlum,
Tu terram illustres, vincet & illa Polum.
Grataque vota tui veniunt hæc fratris ad aures,
Quantumvis merito te procul esse dolet.
Nam cum sceptrā tenes, suspiria ducis, & inquis,
Quam bene fraternas hæc decuere manus?
Dignus adorari fuit ille, & dignus amore,
Ille meam fortem credidit esse suam.
Unus utrique fuit dolor, & communia jura:
Communes tantum non tulit esse metus.
Cumque mihi exitium minitata infania vulgi est,
In sese curas transtulit ille meas.
Occidit ast ille, & mœrentia regna reliquit,
Nec mihi tam regnum, quam doluisse dedit.

Steph. Hurman A. M. C. C. C. Discip.

QUID mirum, si forte Deos fecisse benigne
Pœnitet ingratis? CAROLUS alter obit.
Cujus tot famulata olim miracula vitæ,
Jam cecidit. Periit maxima cura Poli.
Unde & honor sacris, sancti & reverentia juris
Fluxerat, & veræ Relligionis amor.
Anglia fer placide quicquid meruisse fateris.
Rege minus culto, patria læsa dolet.
Quæ parvi pendis, Superi sua dona reposcunt;
Ablatis pretium majus adeste solet.
Sero licet sapias, amissi regis imago
Non obscura sacro fratris in ore nitet.
Supplicibus pariter veniam concedere lætus;
Talis jura colit, tantus in arma ruit.
Nota tua in patriam, Princeps, studiumque fidesque,
Sed spes majores regia dicta dabant.
Quæ cum proferres oracula, pectora quæ non
Aut infensa pudor, vel proba cepit amor?
At, Gens, quæ reges levis appetis, abjicis ultro,
Scilicet arbitriis ipsa regenda tuis,
Infanis melius fuerit desistere cœptis;
Mars tibi, ni facias, ecce, bis ultor, adest.

Hen. Hellier, A. M. C. C. C. Discip.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

SI tibi pro meritis traxissent flamina Parcae;
Æquales ævum, CAROLE, Nestorem:
Nondum oppressissent tantæ tria regna tenebræ,
Nondum esset lacrymis Angliamersa suis.
Anglia, totius steterat quæ gloria terræ,
Exanimis nimio victa dolore jacet.
Qualiter Eoæ ducunt suspiria gentes,
Cum sol occiduis lumina condit aquis.
Cæsare defuncto, attonitæ stupuere Camænæ,
Abjecitque suam mœstus Apollo lyram.
Continuo cursus inhihent Chervellus & Isis,
Oxonium mœrens, gensque togata suos;
Scilicet ingratis piget impallescere chartis,
Cum sperare queat præmia nulla labor.
Heu mea quæ tanto sub Mæcenate parabat,
Mæoniam cantu vincere Musa tubam;
Nunc elegos tristes, & verba incondita fundit,
Et gemitu fractos cogor inire modos.
Et si commoveant, tetricas pia vota sorores,
Quam vellem sacro non superesse rogo.

Carolus Vyner

Baronetti Filius, è Coll. Wadham.

CAROLE summe virum! quem mœsta Britannia luget,
Quem tota auspiciis terra beata tuis;
Fas mihi sit deslere tuam sine crimine mortem,
Quosque queo versus in tua busta dare.
Quæ tibi divino majestas sedit in ore?
Et qualis niveo pectore candor erat?
Quam facilis sanctos ornans clementia mores?
Quæque Patrem pietas rettulit atque Deum?
Turbine bellorum cum triste coactus adires
Exilium, socio numine tutus eras.
Ecce salutares quercus tibi porrigit umbras,
Ut fiat solito gravior inde Jovi.
Atque ubi te viduis reddunt miracula regnis,
Religio & secum prisca reversa fides.
Pax instauratam circumvolat aurea gentem,
Sunt sua deserto reddita jura foro.

Univerſ. O X O N. pietas, in obitum

Jamque ſupervacuo nec cingitur enſe viator;
Nec timet æquoreas tuta carina vias;
Sed quas dives Arabs, quas decolor India merces,
Serica quas mittunt regna reportat opes.
Hæc accepta tibi ferimus; quæ propria nobis,
Jam Deus efficias numine dona tuo.
Nec tu cœleſti quantumvis fede receptus,
Diviſum ſummo cum Jove numen habes.
Te tamen æthereo totum conceſſeris orbi,
Noſque ſimus curæ pars aliquanta tuæ.

*Jo. Rivers Baronetti Fil.
è Coll. Univer.*

Viciſti tandem Libitina; & clade triumphas,
Principis & noſtra ſimul: ut conterrita tellus
Horrendo gemitu, dubia radice pependit,
Communemque ſibi metuit cum rege ruinam!
Vulgari nec ſorte mori, nec vivere fata
Conceſſere viro ingenti; ſacra ſtamina vitæ,
Non temeranda hoſti fuerant, nec dextra rebellis
Contextam cœlo potuit diſcerpere telam.

At tu Cæſar ave! Qui proxima cura Deorum,
Grande miniſterium terrarum, atque ardua regni
Expendis, rerumque vices moderaris, & orbis
Attoniti ſectis quo numine frater habenas,
Conſilii bellique potens; tu, pondere librat
Quo fortuna vices Europæ, & cardine regna
Æmula quo torquet, ſcrutaris mente ſagaci,
Atque futura alto volvis ſub pectore bella.
Major eras quam quem poſſet gravis ira Senatus
Percutere, aut frendens furiarum maxima zelus
Afflare; invidiam ſupra rabiemque tumultus
Plebei elatus, falſi perjuria vulgi
Contemnis caſſumque odium, populosque perenni
Multa reluſtantes nequicquam pace coronas.

*Gul. Morley Coll. Mag. Comm.
Gul. Morley Militis de Balneo
Filius unicus.*

Augustiff. & defideratiff. Regis CAROLI II.

SIC cecidit CAROLUS! quem per miracula terris
Ostendere novo dignati fydere cœli?
Ereptum toties fato! tantisque Deorum
Muneribus factum, quantum Vigornia vidit?
Vidimus & reducem, tam longæ munera pacis
Portantem secum populis, CAROLINAQUE regna;
Dum vindex legum, leges sibi dixerat ipse.
Cui cœlo nata, & Superis & Cæsare digna,
Formavit pectus clementia, scilicet illum
Imperitare animis iussit, populique Britanni
Juratos mulcere, in regum nomina Brutos.
Hinc plebis spretæque minæ, fremitusque senatus:
Hinc (Epicure) tui luxusque atque otia voti!

Sed jam (proh superi!) luimus foelicia dudum
Tempora, surreptum CAROLUM! CAROLUMQUE querentes.
Interea tamen & genua incerare licebit
JACOBI, ut lassos planctus fletusque diremtum
Jam totum indutus fratrem, sperare juberet
Hæc atque his majora: Jubet: Speramus: & Anglis,
(Ut quondam veterum perhibebat fama gemellos
Dispare ridendi & lacrymandi munere functos)
Alternis lacrymæ risusque affectibus instant.

Edw. Worfeley A. M.

ex Aula Sanct. Edmundi.

ADeste, vocali Aonides choro,
Alterna mixtis gaudia questibus,
Cantate; & intertexta lauro
Temporibus vireat cupressus.

Heu lumen ingens, CAROLUS occidit!
Sed ecce magnis fulget adoreis
JACOBUS, & compensat ore
Occiduum radiante solem.

Plorate virtus, Relligio, Fides,
Themis severa, & candida lenitas

Plorate

Univerſ. Oxon. pietas, in obitum

Plorate, regalesque crebro
Exequias celebrate fletu.

Ille, ille rebus quantus in arduis !
Quantoque, paſſus pectore turbidæ
Adverſa fortunæ, atque triſtis
Dura, fugæ mala, dura belli !

Æquans decora militia toga
Fato ſupremo fortiter obviat,
Fratricque, commendat ſereno
Angliacum moriturus orbem ;

Sic juſta menſus luſtra, volucrium
Superba, Phoenix, gloria gentium,
Securus hæredis, rogoque
Et caſis fruitur Sabæis.

At O coronæ qui poteris novæ,
Et ante tantis dignus honoribus,
O cujus horrendum Batavi
Implacidi tremuere Martem,

JACOBÆ regum maxime, ſeu tui
Regnas ſuperſtes, CAROLÆ, funeris,
Hic ſerus, adſis, in paratum
Neu libeat properare cœlum.

Sic & Britannos ſeditionibus
Purgare poſſis, noſtraque definat
Errare cæcis Delos undis
Fixe tua & ſtabilita dextra.

Hen. Martyn.

è Coll. Pem.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Bellandi puer arte potens, præduraque passus,
Æquo animo juvenis, fidei quoque cultor avitæ
Imperium meruit patrium; solioque potitus
Alloquio facili, atque odii frænator & iræ,
Tamque sui, quam regnorum imperiique Monarcha;
Hinc & amicorum tumidas compescuit iras,
Seditioforum rabiem fregitque rebellem,
Et junxit socios, tenuitque in foedere junctos.
Hunc & uterque polus legatos visere misit,
Et Volga, & Ganges, Atlas Maurique feroces,
Justitiæ fama pacisque cupidine tracti.
Vidimus una hora barbis & pellibus hirtos,
Et leviter tectos, & ferme corpora nudos
Advolvi pedibus: licet & diversa sonaret
Lingua; tamen CAROLI pacem una voce petebat.
Ergo cum fueras Patriæ tam pacis amator,
Bellorumque osor, totius & arbiter orbis:
Quæ poterant meritis superaddi præmia tantis,
Una superfuerant cœlestis gaudia regni.

Edw. Hales

Baron. fil. & Coll. Univ.

Thebanos fratres junctasque in vulnere dextras,
Atque odia extremis non tumultanda rogis:
Quin & cognato foedatas sanguine turres
Roma tuas, discat fama tacere loquax.
Agnoscent jam sceptras fidem, regumque potestas
Cor fortis patiens, foedera sancta colit.
JACOBUS, CAROLUSQUE orbi documenta dedere,
Quod licet augustis fratribus esse piis.
Expectare juvat; nec sunt diademata tanti,
Fatorum ut rumpant, vel tria regna, moras.
Sic matura cadunt, dilata ex arbore poma,
Plenaque virgineo pollice carpta rosa est.
Sic tempestivæ ducuntur in horrea messes,
Et spumant plenis musta reposta cadis.
Dent, JACOBÈ, tibi pia numina Nestoris annos,
Vive tui fratris tempora, vive tua.
Regale ad solium tardis qui passibus ibas;
Parca tibi lento stamine fila trahat.

Rob. Pigot

Armig. ex Æde Christi.

QUæ prius luſit teneros amores,
Vel ducum claros cecinit triumphos,
Nunc amat mœſtas, citharam perofa,
Muſa quereſla.

Nunc juvant planctus, dolor, ejulatus
Et modum ſpernunt lacrymæ perennes,
CAROLUM flemus, nimium citata
Morte peremtum.

CAROLUM flemus, patriæ parentem,
Cujus in cives animum paternum
Evehet penna metuente ſolvi
Fama ſuperſtes.

Invident noſtris ſimilem Tonanti
Principem terris ſuperi fuiſque
Sedibus ponunt, ubi jam gubernat
Cum Jove cœlos.

At nec everſæ patriæ ruinani
Uſque nec fatum Priami cadentis,
Uſque nec flerunt Phrygiæ forores
Hectora demtum.

Definat tandem queruli doloris
Muſa lugubres iterare cantus,
Tentet & digno meritas JACOBI
Carmine laudes.

Arbiter mundi CAROLINA frater
Sceptra jam vibrat, dominosque rerum
Excipit faſces ſimilis, peremto
Caſtore, Pollux.

Hunc parem jam mens ſtudioſa recti
Fingit hæredem; ſimul & paternos
Fratris & mores docilem referre:
Ille cruentæ

Abſtinens cædis, facilisque flecti
Imperi laxas ſinet ire habenas
Teque freudentem, Libitina, nodo
Coget ahenò.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

ERgo supervacuis fumant altaria donis?
Et quæque averfos sensit acerra Deos?
Non victrix pietas, sed nec fuit irrita; vota
Cesserunt mentis nostra minora tuis.
Usque tamen fatis majorque tibi que superstes
Non potes incolumi, CAROLE, fratre mori.
Anglia, te clades non conficit una; futuros
Nec pigeat Cælo te genuisse Debs.
Æqua tibi CAROLOS dedit & fors æqua JACOBOS,
Ut fastos ornet nomen utrumque tuos.

Fran. Kinafson

ex Æde Christi Sup. Ord. Comm.

SI quem Majestas illaque scientia major,
Parcarum poterant eripuisse minis;
CAROLE, sperares impune laceffere fatum,
Et tua fama annos vinceret una tuos,
Nam solus duplici tu foelix arte salutis;
Nunc vitam nutus, nunc medicina dedit.
Nec miseros terret fati nec judicis ira,
Aut Rex aut medicus vincis utrumque malum.
Mors tandem crebros est indignata triumphos,
Prospicit imperio & janii ruitura suo.
Primo cauta parum bello te tentat aperto,
Et febre aut podagra fortiter urget opus.
Tu tamen immotus nifum contemnis inanem,
Quam toties aliis, dum tibi reddis opem.
Irrita, & hinc damno discit conamina, menti
Ni sacrae primos instruat illa dolos.
Ergo animo obrepit vis improvisa veneni,
Subtili occumbit mens laqueata malo.
Perfida secure mors debacchatur inermis,
Cum tu jam propria sis cariturus ope.
Nec nudo parcit victrix, sed turpiter hosti
Vitam adimit, cujus demferat arma prius.

Rob. Barbour

ex Æde Christi Sup. Ord. Comm.

Eheu! Britanni, plangite, plangite
Multæque ibundent tempora lacrymæ,
Cessit rebelli Cæsar Oreo,
Gloria deliciaeque vestrae.
Extrema tristes munera solvite
Semper merenti debita Principi:
Utcunque plorent, sat funebrem
Non facient tria Regna pompam.
Ufa est benigno patria CAROLO;
Qui pene visus Rege minor domi,
Non ante subjectis acerbi
Materiam dederat doloris.
Ingrata multis in patriam redux
Clemens remisit crimina subditis,
Parentis haud ultor severus,
Imperii sed amicus hæres.
Quem nunc dolendi gens statuet modum
Deferta quæ te tempore vel brevi
Nec prorsus amissum gemebat,
Sed reduci fruitura Regem.
At jam supremis impositum rogis
Amnis severus non remeabili
Coercet usque, & porta ditis
Indocilis precibus recludi.
Oppressa quem nunc regna tyrannide
Æquum parabunt fœderis arbitrum?
Quod nulli in partes vocatum
Pace favens, populos beabit?
Lugendus esses secula in omnia,
Pensande nullis Rex pie lacrymis
Hæreditatem in JACOBUS
Cerneret, imperio superstes.
Nec sceptrum tantum regia possidet
Virtutis hæres religiofior,
Et CAROLO frater perempto
Vivit adhuc fidei patronus.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Qualiter arctoo radios cum subtrahit orbi
Phœbus, & horrenda velatum nocte relinquit;
Omnia fœdantur luctu, pars luget ademtum
Sublato Titane diem, pars frigora brumæ
Horret, & exposcunt communi murmure numen:
Talis in Angliaca luctus fremit undique terra,
(Anglia nec tantos concepit sola dolores,)
Cuncta fluunt lacrymis, vitam cum Principe raptam
Conquerimur, threnos meditamur, quilibet alnum
Sentit abesse Deum, revocat, precibusque fatigat.
Scilicet & Caroli debentur talia fato
Iusta diu, in quo quisque patrem patriæque suumque
Præreptum deflet, privatis publica miscens
Funera, & ex æquo Regem Carolumque reposcens.

Qualis erat tunc cum folio depulsus avito,
Ingratam patriam, nec tanto munere dignam,
Fugit; & ignotas exul properavit ad oras?
Non illi ultrici mens læsa excanduit ira,
Sed populi ingemuit fortem, quem mille premebant
Serviles domini, donec deferbuit æstus,
Et reducem fausti regem videre Britanni.
Hisce malis doctus tolerare incommoda fati,
Et populi rabiem didicit; vicitque feroces
Lenis, & indomitos tractavit pace rebelles;
Vixque ita vesanum potuit mulcere furorem.
Tantum ficta nefas fovit pietatis imago!
Credimus esse Deos? atque audent sacra profanis
Sic miscere viri, Superumque involvere cura
Perfidiam, fraudes, atque artes mille nocendi?
Sed vicit pia cura poli, neque raptus iniquis
Infidiis cecidit, sed ficca morte labores
Finivit lætus; cognataque numina visit
Jam mundi famæque fatur: nos turba relictæ
Et tanto viduata Deo, crudelia fata
Præcipitesque colos querimur: dum grande cadaver
Efferimus, Carolumque ingenti condimus urna.

At tu qui cœlo subjectum despicias orbem,
Et varias cernis tranquilla in sede locatus,
Fortunæ rerumque vices, hæc dona tuorum
Suscipe, Dive, precor, dum parvo thure litamus,
Et nostro de more tuam circundamus aram.

Hos

Univ. OXON. pietas, in obitum

Hos ego sollicita threnos dum mente revolve,
Atque omnes incuso Deos, subit ecce triumphi
Vox festa, ingeminat cœlo plaudente Jacobum
Vulgus ovans, splendet discussa nube serenum,
Et medios inter confurgunt gaudia planctus.

Jam nihil, O superi, querimur; lux altera noctem
Insequitur, mortemque salus; sic munera vestra
Ilicet, humanæ reparant dispendia fortis.
Tales ades, Rex magne, tuis, neque flere cadentem
Ulterius liceat Carolum, quando ille superfit,
Qui solus potuit tantas sarcire ruinas,
Et regere Angliacum fratris virtutibus orbem.

Ed. Greenwood A. M.

Coll. Æn. nat. Soc.

Carmen Pastorale.

Thyrsis, Melibœus & Daphnis Interlocutores.

Thyr. **Q**uid dulci, Melibœe, sedes tam tristis in umbra?
Hic alios vultus poscit locus, omnia circum
Lætitiâ invitant, & amœna fronte renident.
Sed quo, Pastor, oves, quo migrare capellæ?
Forſan in ignotis illæ jam montibus errant,
Atque infueta graves jam tentant pabula fœtas,
Dum tu hic ſuſpiras, & flendo diſſidis horas.

Mel. Noſti olim inſomnes curas duroſque labores,
Thyrsi, meos, noſti pecoris quod amantior alter
Non erat, Arcadiæ coleret qui rura colonus.
Sed me, Thyrsi, gregis fuerat quæ cura, reliquit.

Thyr. Quid non ſuadet amor? quid non patiuntur amantes?
En Melibœus oves, teneros en negligit hœdos.
Sic mihi, (nam memini) quum me Galatea teneret,
Non ruris, non urbis amor, nec cura peculi.
Pendeat ah ſacra, dixi, mea fiſtula pinu,
Nam mihi nec cantus, nec erat mihi fiſtula cordi.
Tantum inter denſas corylos ſilvaſque latebam,
Turturis & mœſtas augebam voce querelas.

Mel. Non, ut rere, meis amor hæret, Thyrsi, medullis,
Muneribus vici, nec me jam ſpernit Alexis.
Nec ſi ſpreviſſet, jam ejus ſaſtidia curem.
Me propior jam cura tenet, majora revolve.
Pan Deus Arcadiæ, Divum leniſſimus unus,

Pan

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Pan qui curat oves, ipsos oviumque magistros,
Pan Deus occubuit; per rura gravissimus ibat
Rumor, & Arcadicos defecit vita colonos.
Monstrat & ista meos arbos incisa dolores
Quam cernis, crescentque mei cum cortice luctus.

Thyr. Quid narras, Melibœe, Deum Pana ipse sub umbras,
Quem fato immunem, Diisque immortalibus æquum
Spes erat, & cujus tam sæpe litavimus aris?
Mira refers: sed habent similes præfagia casus.
Est quercus nostræ impendet quæ plurima silvæ
Arbos procera, & firmis radicibus hærens,
Una nemus, patulos distendens undique ramos,
Quæ regina solet nemoris princepsque vocari;
Huc dum lascivæ tondent arbusta capellæ,
Sole sub æstivo pastor se ferre solebat,
Hic canere, hic lata frigus captare sub umbra.
Hanc ego mane meas ducens ad pascua capras,
Cum placidum ventis staret nemus, omine lævo
De cœlo tactam vidi procumbere quercum.
Attonitæ Dryades subitam doluere ruinam.
Nec longe abductus Philomelam dulce canentem
Turturis in murmur cantum mutare notabam:
Obstupui, & sumta lætum modulatus avena
Nescio quid, miros tento depellere questus.
Illa tenore suo mœrori indulget eodem,
Nec gemere aerea quicquam cessabat ab ulmo.

Mel. Quid vero hæc memoras? Sensit natura cadentem
Pana, & solliciti visa est dare signa doloris.
Languit omnis ager, pastusque oblita sub ipso
Gramine, flevit ovis, nec non flevire leones
Immanesque urfi, Pani infestissima turba.
Fleverunt Nymphæ, fleverunt maxima Divum
Numina, quæ magni Panis delubra frequentant.
Flevit & ipsa Echo, fleverunt Arcades omnes
Atque Deos atque astra vocant crudelia mœsti.

Thyr. Et merito. Divos inter lenissimus ille
Eminuit, semper bonus & cultoribus æquus,
Totus amor, totus pax & clementia totus,
Quique habuit cunctos, si demas fata, faventes.
Servabat Pan rura, lupos arcebat ovili:
Defenditque altas cedros, humilesque myricas.
Pan faciles dedit æstates brumæque benignas,

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

Paftoresque ovibus ditavit & ubere gleba.
Plangite paſtores, fit multi pompa doloris,
Spargite humum foliis, procedat flebilis ordo
Arcadicæ pubis, planctus nemus omne pererret:
Divinus meruit fieri ſibi talia Paſtor.

Daph. Sed quid opus vano tantum indulgere dolori?
Num totum letho abſorptum Pana eſſe putatis?
Vivit, & inſuetum limen miratur olympi
Miſtus cœlicolis, unde hæc ſua rura benignus
Proſpectat, noſtro jam fletu & carmine major.
Vidi ego (nam liceat vobis mea viſa referre)
Stellarum heſternos quum luna accenderat ignes,
Extemplo magnum cœlorum albefcere tractum,
Mirabar, cœli faciès quæ mira pararet.
Quum ſubito æthereas volitantem Pana per auras
Vidimus, inſignem radiis & luce coruſcum.
Ibat ovans, magna Divum ſtipante corona,
Pana omnes cecinere, triumpho inclaruit æther.

Mel. Sint rata viſa precor. Sed quo jam rura patrono
Gaudebunt? noſtrum quo præſide ſtabit ovile?

Daph. Ne metuas. Uno ablato non deficit alter
Aureus, & ſimili gaudebunt rura patrono.
Divinum Pana hunc ſequitur non degener hæres,
Qui paſtoritias longum informatus ad artes,
Fælici reget Arcadiæ moderamine rura,
Incolumes præſtabit oves, lætoſque colonos.

Thyr. Ergo age, feſtivos cantus modulemur avena,
Ducamufque leves turba alternante choreas,
Atque novo feſtos Pani inſtituamus honores.

Johannes Norris A. M.

Coll. Om. An. Soc.

Quid

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Qualiter emeritis miles discedit ab armis,
Et patrios properat lætus adire lares;
Sic ubi vim CAROLUS furiis audacibus actam
Fregerat, & pacem restituisset ovans;
Et postquam sævire animis ignobile vulgus
Desiit, imperii nec grave sensit onus:
Impatiens nescire polum, sedesque piorum,
Mens abit, & meriti præmia digna petit.
Facta tamen levior rigidi inclementia fati,
Incolumem Fratrem quod superesse velit.

Robert. Dillington Baronetti fil.
e Coll. Reg.

Funeſta regnis Parca Britannicis,
Quid usque clades cladibus integras,
Nondum STUARTORUM cruore,
Immodicas saturata fauces?
Æquone (pro Dii!) funere Principes
Inosque terris eximit Atropos,
Et pulveri commissa vili,
Magnanimum jacet urna Regum?
Quis bellicosi prælia Caroli,
Quis pacis artes & studia & modos,
Sceptri que tranquillos honores,
Et niveos sine cæde fastos,
Non indecori carminis artifex,
Æternet? Illum pulvere martio
Turmas agentem militares,
Et pelago numerosa palina
Clarabat: huc, huc fundite spicula,
Arcusque saxo funereo super,
Et scuta & ensen quo fugaces
Pæne puer tremefecit hostes;
Huc & Batavis non vice simplice,
Erepta quondam signa triremibus,
Et quicquid Opdamo revulſit,
Angliacis JACOBUS armis.
Nec non cupressus inter & arduas
In astra laurus sub gelido comas,

H

Deponat

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

Deponat annofas ſepulcro
Sacra Jovi CAROLOQUE quercus.
Fallorne? Vel me ludit amabilis
Imago ſcenæ, jam video novas
Pompas, & auguſtos per urbem
Incedere per populofque Frâtres:
Faſces avitos & patrium ſacra
Vibrare ſceptrum CAROLIDEN manu:
Leges relegatas & artes,
Et veteres rediſſe Muſas,
Et læta tandem volvere ſtamina
Parcas; ſed eheu! jam miſerabilis
Nox funditur circum, potenſque
Vertere funeribus triumphos.
At ne dolori, Muſa, nimis tuo
Da vela; fulget Caſtore pro ſuo
En frater, alternaque Pollux
Luce beat renovatque terras.
JACOBE ſalve, te dominum colat
Britanna tellus, te maris Arbitrum
Agnoscat Orbis, & tremendum
Compoſitis veneretur armis.

Fran. Hickman
ex Æde Chriſti.

AUdiit ut CAROLI fatum fanatica turba,
Et poſita extremo frigida membra toro;
Undique ubi vidit lacrymas, ſuſpiria, luctus,
Et quod vel potuit ſaxa movere, malum:
Commota heu! tandem ſera pietate dolorem
Finxit, & in falſas lumina ſolvit aquas;
Tum regimen laudat placidum, ſua ſœdera damnat,
Deſunctumque pio thure benigna colit.
Cur tantis CAROLUM poſt mortem laudibus ornant?
Non Reges, Regum ſed quia funus amant.
At ſi vera fides lacrymis, tibi vota, JACOBE,
Solvant, & vivo Cæſare, dona ferant.

Chriſtoph. Waſe A.B.
C. C. C. Diſcip.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

DUm Cirrha torpet, dum taciturnior
Permessis hæret piscibus incolis;
Rigetque lugubris Thalia,
Ut lapides, citharam secuti:
Audax Apelle, prome benignius
Succos loquaces; Tu miseram catus
Expande scenam, nobilemque
Artifici calamo dolorem.
Attendis? Ingentem exprime CAROLUM
Longa ruina fufum, & opimius
Fati trophæum, præficasque
Ad tumulum meditare Gentes,
Sic ante magni busta Macedonis
Qui victor Orbem fleverat, invicem
Ploravit Orbis, dissonumque
Miscuit officium doloris.
Primum memento, ancilla manus nigrum
Accendat ignem; tela super focum
Erepta Mauris, & capaces
Exitii pharetras, & arcus
Large reponas; siquid adhuc super
Avarus optat Mulciber, injice
Ruptasque puppes, & relictum
De Batavis spoliū triumphis.
Hinc cingat ignem, more satellitum,
Luctusque pallorque & madidus dolor;
Hinc taxus arefcat, suumque
CAROLIDEN comitata quercus.
Hac parte, matrem siste Britanniam,
Sed veste turpi & crinibus horridam;
Qualisque visa est, cum notaret
Terribili rudis arte vultum:
Procantis absint oscula Nerei,
Et falsus error; rectius Insulam
Tuæ cadentes luctuosa
Circumeant lacrymæ corona:
Suspiret, eheu! (aera pingere
Si noscis,) eheu! Wallica montibus
Echo resultet; & receptæ
Fœnora restituat querelæ.

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

Tethys peremti Carolidæ cliens,
Longo ejulatu funera CAROLI
Emurmuret, quacunque ponti
Lata patent Britonumque regna.
Facunde Pictor, reſtat adhuc tuæ
Pars magna curæ: Eccleſia, candidas
Mutata veſtes hic, in uno
Faſſa patrem dea, filiumque,
Stabit, decenter triſtis; & uideo
Effuſa planctu, quod, vice mutua,
Suam illa labentem tueri
Non potuit precibus columnam.
At quæ colôrum rite cadentium,
Quæ tanta divini emphafis ingeni,
Pompamque feralem, tuique,
Alma parens, Rhidicyna, luctus
Immane quantam pinget hyperbolen?
O Lux, maligno debita calculo!
O culpa faſtorum! execrandi
O pudor opprobriumque Jani!
Mortale numen! tene heliconidum
Nutrix dearum, quæ puero tibi
Protexit imberbes honores,
Enſe ſimul, calamoque fortis;
Tene illa fatiſ lenta rebellibus,
Et perduelli grande decus Stygi
Impune tradet? nec canendo
Pyramidem tibi ſempiternam
Attollet ingrata? ante caput (nefas)
Chelſæa moles pulvere collinet;
Ante Angla ſuccumbet rebelli
Terra jugo, Batavoque pontus.

Ed. Hannes

ex Æde Chriſti.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Augustos Manes, & non reparabile vulnus
Angligenum, raptumque hostilis crimine Fati
CAROLIDEN, memorare jubet Dolor: Ille doloris
Nunc primum causa est; non præbuit ante querelis
Materiam; sed in hanc suspiria distulit horam.

Nunc vaga centenos gemit querimonia lessos;
Nunc quæ Scotorum rabies, torvæve Genevæ
Incola, triste neget madidi vestrigal ocelli?
Cum fracta Gracchorum ira, vulgique tumultu
Composito, optatum pax extulit aurea vultum;
Cum jam secura veheretur CAROLUS aula,
Et tandem emeritis promitteret otia curis:
Spem vanam elusit Lachesis, mediosque triumphos
Abrupit, pacisque auctori sustulit usum.

Sic olim incerti post longa decennia belli,
Pelides fato occubuit; capitique paratam
Amisit laurum, & pendentem in vertice palmam.

Quis non suspiret? cum tu, pars altera fratris,
Pars magna ille tui, extremo junxistis amore
Pectora: cum fugitivæ animæ suprema JACOBUS
Frigora captavit; gelidaque in morte natantes
(Ad Fratrem tamen erectos,) compressit ocellos.

Hinc lacrymæ; hinc procerum mistæ vulgique querelæ,
Hinc luctus pompa, & pullati nœnia mundi.

Sic insana olim cum te procul egit Erinnyes,
Et patriis vulgi furor impius expulit oris,
Absentem flevit Thamisis; flere Camænæ.
At, quamvis procul exul eras; te, CAROLE, vivo,
Non desperatum est tandem mortalia vinci
Et potuisse arma, & frangi potuisse rebelles.
Eheu! nunc longo sejungeris intervallo:
Nunc reditum prohibet claustris & gurgite vasto
Styx atra, & major Libitina rebellibus armis.

Sola viget magna umbra tui, memorandaque fastis
Gloria, quæ æternæ monumentis insita famæ,
Usque manet, semper mansura: Hæc sola superstes,
Hæc pars una tui; relevatque hæc vita dolorem.

Namque olim longi seros post temporis orbes,
Cum balbus puer, & lingua titubante puella
Multa super CAROLI pugnīs, CAROLIQUE triumphis,
Multa super fato rogitabunt; ore senili
Sic pater excipiet, seriemque evolvēt honorum:

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

“Quis non Annales tantos, ludumque jocosa
“Fortunæ referet? cum denſa per arma, per ignes,
“Contra omnem fatorum iſtum, fortisque novercæ
“Vulnera, CAROLIDES pede fixo immobilis hæſit.
“Imberbem vidit Vigornia; primus in arma
“Cum rueret, fidæ dux idem & gloria turmæ,
“Longam edens ſtragem: media ſic Phœbus in Oſſa
“(Phœbus adhuc juvenis) ſolium defendit avitum,
“Immanemque Otum, vaſtumque Typhoea fudit.

Cum nigra adverſi male cederet alea belli:
Quot volvit caſus? quam longos ille labores?
Quot ſævi invictus ſenſit discrimina fati?
Quam bene ſolliciti favit clementia cœli?
Quam bene defendit Dominum ſuus æquore Nereus?
Nereus, quem tanti non muneris immemor, armis
Afferuit, Batavique injuſta compede ſolvit:

Teſtis adhuc Hollandus, adhuc oſtendit hiantes
Ore cicatrices, & acerbi inſignia belli.

An memorem, Auguſtæ quis, adhuc ſpirante favilla,
Æternum poſuit murum? quiſve æmula cœlo
Templa ſuo, & claras, pulſa fuligine, turres?

Dum manet in terris ſeros hæc fama nepotes,
CAROLE, Tu patrio exultans incedis Olympo.
Te Divus genitor ſecura amplectitur ulna,
Non metuens iterum hoſtilis divortia ferri:
Ecce tibi gremio Glovernius inſtat aperto,
Immaturum orci ſpolium, viridiſque rapina
Immitis Fati; æterni qui jungit amoris
Deſuetos nexus, cœleſtiaque oſcula figit.
Fœlices Animæ! veſtri pars una moratur,
(Eheu! tantum una) innumeroſque moretur in annos
JACOBUS: claudat Lachæſis regale ſepulcrum,
Raraque Cæſareo exultet Libitina trophæo.

Jacobus Harrington

Ex Æde Chriſti.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

E Ja! quid ægri Pieridum chori
Frustra gementes sollicitant lyras?
Audace quid Divi movemus
Carminē, non morientis urnam?
Non ille fato (fallimur) occubat,
Sed nixus alis cœlituum chori
Secessit astris; atque Olympi
Vertice jam CAROLUS triumphat.
Et (dum beatis umbra recessibus
Cognata lustrat sub pede fidera).
Charos in amplexus euntem
Excipit (en!) animam Parentis.
Statim Triones rex Superum novo
Temone jungit; pondere principes
Ne forte sarracum Britanni
Duplice deprimerent solutum.
Juxta beatos undique Principes
Tentare lævi pectine citharas,
Circumque necēbant perennes
Tempora cœlicolæ corollas.
Non usitato lumine dum micant
Festiva circum fidera; nec prius
Audita vocales susurrant
Murmura, tripudiantque sphæræ.
Sic, sic beatum hunc Æolia fide
Semper juvabit dicere Principem;
Discetque, dum cano, stupentes
Sistere aquas taciturnus amnis.
Saltare ab altis montibus arbores
Discent sequaces, & vaga marmora
Divulsa rupe de parenti
Ad citharæ resonantis ictus.
Quali poetam Threicium ferunt
Duxisse cantu sylvicolas choros
Rupesque, dum omissam per imas
Euridicen cecinit latebras.
Nec morte dulcis conjugis immemor;
Dum lingua doctis eruta faucibus
Natavit Hebro, & bis sub altis
Fluctibus Euridicen gemebat.
At tu Britannis, Cæsar, in æthere
Misceris astris; dum medioxumus

JACOBUS

Univerſ. OXON. pietas, in obitum

JACOBUS in terris potiti
Proferet imperii triumphos.
Qualis refulget poſt tenebras dies ;
Qualis novato Cynthia lumine,
Phœbive cognato renaſci
Igne ſolet moribundus ales.
Sic lacrymarum hic occidit æquore
Phœbus ; renatum ſed revocas diem ;
Sed luce fraterna refulges
Martis amor, patriæque Princeps.

Guil. Pearson
Coll. Reg.

Thameſis & Iſis flentes.

Tham. CUR non, Iſi, ſimul quoniam confundimus undas,
Tu ſacer Oxoniæ fluvius, Londino ego, cur non
CAROLON Oceani domitorem, CAROLON olim
Nomen honoratum ambobus, dum vita manebat,
Nunc, poſtquam heu nimium crudeli funere raptus
Occidit, implevitque polos, ambobus acerbum ;
Proſequimur ſimul atque alterno carmine flemus ?
Ille mihi, tibi ſemper erat Deus ille ; tributum
Illius ante pedes pariter conjecimus ambo.
Ergo age, ſare prior, ſiquas Rhidycina querelas,
(Namque huic ſemper erant verſus, cum dicere laudes
Cæſaris, aut magnos cuperet celebrare Stuartos,)
Siqua tuam propter meditetur carmina ripam,
Dic prior ; Auguſtæ referam dein ipſe dolores.

Iſis. Hei mihi! quis furor eſt luſtus iterare querendo
Et vexare recens, crudelis Thameſi, vulnus ?
At quoniam juſto libet indulgere dolori,
Quas mœſtus vidi lacrymas, quas conſcius hauſi,
Expediam, in quos ſe ſolvit Rhidycina furores.
Namque aderam, cum per littus reſupina jacebat
Non lauro velut ante caput redimita, nec illa
Quam ſemper coluit quercu, quam ſemper amavit,
Ex quo Pana ſuum cepit ſœlicior arbor
Et tutam capiti devoto præbuit umbram ;
Sed frontem triſtes viola atque inviſa cupreſſus
Turpabant ; jacuit vicina deſes in herba
Tibia, non CAROLI quondam celebrare triumphos

Immemor,

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Immemor, ignavum nunc primum & inutile lignum :
Haud procul (heu neglecta nimis!) procumbere vidi
Illa ea conspicuæ divina volumina famæ
Quæ scripsit tristi mœrens in carcere Martyr,
Æternumque sui simulacrum vivere jussit :
Legerat hæc tristis Rhidycina ; at forte dolenti
Exciderant sensim, ac manibus delapsa ruebant.
Talis erat tum Nympha, atque hæc incondita (tantus
Qualia nempe dolor poterat) jactavit in auras.
O CAROLE ! O nostris toties memorate Camænis!
Sospite quo, magna incessi ; cui ferta quotannis
Nectebam, ac merita cingebam tempora lauro :
Cur ubi summa dies, ac vinci nescia Clotho
Te rapuit, cur non & me quoque Parca trahebat
Haud legnem tecum comitem simul ire sub umbras,
Aut famulam tua pone sequi vestigia tardam ?
Non si talis eram, qualis quondam ubera nutrix
Hæc tibi præbuerim puero, pariterque JACOBUM
Hoc gremio, his licuit fratrem complectier ulnis ;
Aut hæc si tantas jactarent corpora vires ,
Quantas, civili cum ferveret Anglia ferro ,
In patris, inque tuam duxi officiosa salutem ;
Non tamen optarem miseram producere vitam ,
Aut trahere exosam, te decedente, senectam :
Ergone, cœpit ubi plebs instaurare furores ,
Undique cum steterit Catilina , atque undique Brutus,
Histe, noster amor, protexi, CAROLE, palmis.
Hoc fovi gremio caput, illæsumque remisi !
Hostibus O frustra ereptus, si denique morbi
Occidis insidiis, & iniqui crimine cœli !
Ergone, cum fati tardaret Jupiter alas,
Et conjurantum sociatam fregerat iram,
Votivam Superis suspendi læta tabellam,
Qua multo exitio foetas, & milite multo
Nudavi latebras, atque armamenta coegi
Prodire è tenebris, lucemque invita fateri ?
Frustra consiliis damnata rebellio nostris ,
Si mea lanificæ spernant decreta sorores.
Si mortis nullo est stringenda licentia nodo ;
Tales nequicquam fudit Rhidycina querelas,
Atque astra, atque Deos crudeles nomine dixit.
Hos mea Nympha ; tuos nunc exprime, Thamesi, luctus.

III *Univerſ. OXON. pietas, in obitum*

Thameſis. Auguſtam vidi ſola ſub rupe cubantem ;
Vidi, ut nunc ſævis innoxia pectora palmis
Læſerit, ut noſtras lacrymis nunc auxerit undas :
Turrigeros in humum tandem dejecit honores,
Et dixit ; Diadema vale, mea gloria quondam,
Donec vitales carpebat CAROLUS auras ;
CAROLUS ; auſpice quo, reliquos quantum ille Monarchas
Heroasque ſuper celſo capite arduus ibat ,
Tantum alias inter caput hoc ſeſe extulit urbes.
O memoranda dies, O luce ſacratior omni,
Qua ſtella emicuit naſcentis conſcia Divi
Auſa diem rapere, & toti ſe opponere Phœbo!
Fœlix, quæ primos vagitus auribus hauſi,
Reptantesque manus, atque incunabula vidi!
Tum me non vicit nec Creta, nec inclyta Delos ,
Hanc quamvis Deus, atque illam claraverit infans
Ortygiam Phœbus, nemoroſam Jupiter Idam.
At quæ nunc facies ? quantum nunc mutor ab illa ?
Poſtquam tot nuper populis terrisque ſuperbus
Nunc jacet exanguis, ſed non ignobilis umbra,
Ut gemui ? quis me miſeram tunc perculit horror ?
Cum jam ſemianimis chari per pectora fratris
Sparſus in his diſtis animam expirarit anhelam :
“Hunc populum, dono genitor mihi quem dedit olim,
“Do tibi ; CAROLIDENTE nunc habet ille ſecundum ;
“Ate deſenſum ſemper, mihi ſemper amatum
“Accipe, & extremum munus morientis habeto.
Quis locus, aut quæ vos habuit tunc terra, Britannæ
Dii tutelares gentis, cum dixerit iſta
CAROLUS, ac deſit mortali veſcier aura ?
Nequicquam crebris cumulata altaria donis ,
Nequicquam reges Dîis ſe jactare propinquos
Contemtrix Superum, & fanatica diceret ætas,
Si non incolumem ſervaffent fata JACOBUM ;
Si non ille Deos abſolveret, ille ſuperſtes
Propitios Superos, cœlumque oſtendit amicum.
Ille meus quondam vindex , cum territa Belgas
In caput hoc vidi ruere armis ; ille Britannum
Et patriis regit, & fratris virtutibus orbem.

Georgius Smalridge

Ex Æde Chriſti.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Dii, quibus imperium terræ, quorum omine certo
Mortales regimur; (quibus indulgisti habenas
Si cognatorum vos tangat funera regum,)
Dicite Coelicolæ, cur nullum crine minaci
Exarsit fidus? cur nondum conscius æther
Iracunda Deorum armamentaria pandit
Portenta, implevitque atro cœlum omne tumultu?

Sacrilegi en nuper præceps infania morbi
Debachchata, sacrum CAROLI caput, impete terris
Fulmineo eripuit; perque omnes pallida vultus
Mortis imago suos agit imperiosa triumphos.
Non sic Cæsareos tacuerunt sydera casus,
Sed mugire solum, sed per cava serpere murmur,
Complerique armis cœlum minitantibus augur
Attonitus stupuit; quanquam nec Julius astris
Carior, aut graviori ereptus turbine lethi.

Primus ubi in CAROLUM morbi gravis irruit æstus;
Intremuere artus, venturum dextera fatum
Horruerat, magicumque exussit pectora frigus:
Tum cito torpor iners, cæcæque oblivio noctis
Invadunt cerebrum, picea caligine sensus
Obducunt, gelidoque oculos sudore natantes
Nescio quid densa passim circumvolat umbra:
Mens oppressa labat, gyroque fatiscit inani,
Et consanguineo lethi jacet obruta somno.

At pius interea frater cervice cadentem
Excipit, inque sinu dilectum pignus amoris
Nequicquam amplectens, iterumque iterumque vocato
Ingemit, & lacrymas inter sic vocibus instat:
Quo fronti divinus honos, & flammeus ardor
Luminibus periit? quo torvi gratia vultus?
Certe haud talis eras cum fœlix Anglia Regem
Spectabat reducem, cum te per læta viarum
Strata incedentem fusæ cinxere coronæ.
Vix talem vidit, tibi cum fidissima quercus
Latas densa comas, & multo vimine opacos
Intertexta sinus, sacra caput occulit umbra.
Qui tibi jam casus? quæ causa indigna trementes
Infecit vultus, corpusque exangue resolvit?
Dic mihi, nam memini primæ olim flore juventæ
Cum tua, qua rueres, prosterneret hasta rebellem
Præcipitemque immani agitare turbine plebem.

Te

Univ. OXON. pietas, in obitum

Te memini qualem foelix victoria vidit,
Et lætum spoliis, & multo pulvere onustum.
Fare ergo, obtestor per fratris amabile nomen,
Per populi gemitus, per cæsi vulnere Patris.

Ille graves oculos, audito nomine patris,
Paulatim attollit, corpusque acclive cubili
Erigit; & longo vix tandem tempore fatur:
Quis mihi delicias fugat, atque errantibus aufert
Gaudia mille oculis? nuper mihi dulcis imago
Exemit curis animum, invasitque solutum
Sacra quies; longo jussit super æthera tractu
Astra sequi, dederatque animam diffundere cœlis:
Aerias late valles, camposque patentes
Fas mihi metiri, præsentiaque ora tueri
Majorum, patrisque sacros agnoscere vultus.
Illi cœruleus supra caput emicat ignis,
Flagrantisque nitor crines, & tempora circum
Ardescit; rutilo dum vultus sydere fulget
Immortale jubar spargens, & lucida tela.
Ergo fata vocant, me fors æterna fatetur
Numinibus deberi, atque annumerariæ astris.
Te modo pacatum (nostri, Germane, labores)
Te manet imperium, lætoque Britannia plausu
Augurium spondet, sedatoque orbe triumphos.

Dixit, & interea novus inspirasse videtur
Membra vigor, dubiusque salutis fluctuat æstus;
Sæpe fugam simulat morbus, refluuntque vicissim
Atque abeunt pariter vires. Sic cum ultima lampas
Jam moriens alimenta trahit, jubar illa coruscum
Luce nova vibrat, geminatoque igne refulget.

Jamque valescentis ruit inclementia morbi,
Nox iterum gravis, atque oculos stupor urget inertes,
Exitiumque ferens, & ineluctabile fatum.
Qualis ubi armato stipatus milite victor
Obsessos urget cives; si forte repulsam
Indignans patitur, cito præceps machina turrim
Nutantem premit, & per summas volvitur arces
Tempestat flammaram, atque igneus ingruit imber.
Haud aliter pergit furor increbrescere morbi,
Præcipitatque moras, horrendaque prælia miscet;
Difficiles animam lites, rapidæque procellæ

Vivacem

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Vivacem elidunt; superas simul illa per auras
Tendit, & ætheriæ victrix late imperat arcibus.

Sursum abit, atque alte gradiens super astra volenti
Hinc atque hinc populo CAROLUS dat jura; JACOBUS
Succedit terris, Anglorumque intonat orbi,
Unica spes patriæ, carum caput, & Steuartum
Reliquiæ ingentes, ac dilectissima fratris
Pignora.

Talis Ledæos quondam concordia Fratres,
Talis amor docuit (timidis sanctissima nautis
Nomina) perque vices regnare, æternaque sanxit
Fœdera, & alterni fatum inviolabile sceptri.

*Job. Whitfeld A.B.
Coll. Mert.*

PLebeios cineres, densataque funera vulgi
Humectent lacrymæ; sacra non sufficit urnæ
In rorem divisus amor, nec funus adornat
Augustum stillans compressis guttula canthis:
Major pompa placet, Thamesin cui fundat ocellus,
Oceanum Thamefis, cujus circumdata fluctu,
Albion, in falso rursus foret Insula ponto:
Ille, salus populi, Britonum pater, arbiter orbis,
Ille suam, nostramque animam simul exhalavit;
Et moriens, unum, fecit tria regna, cadaver.
At qualem CAROLUM, quam majestate verendum
Vidisti, Oxonium, cum plebs insana Senatus
Una te, meritumque simul meliora JACOBUM
Invasere, (hostis semper communis utrique.)
Non tulit ulterius patrum perjuria Cæsar,
Collectam turbam sed vocis fulmine sparsit,
In laceros artus, evitandumque bidental.

Hæc meminisse juvat, quoniam te, maxime Regum,
Restituit fraternus amor, lux ista coronam
Promisit, tibi jure tuam; tua dextera sceptrum
Nam quoties meruit? quando immortalis in armis
Fluctibus, & Batavis, & ventis jura dedisti,
Imperium oceani victrici puppe reportans.

Sed revocat CAROLUS, qui cum pacata reliquit
Regna, suosque tuis ultro superaddidit annos,
Astra petens, passos premit ingens advena coelos:

L

Cœlicolæ

II. *Univers. OXON. pietas, in obitum*

Cœlicolæ redactem plausu exceperê, sed ipse
Ante alios, positus venit Albemartius astris,
Ducit & ad patrem suprema in parte sedentem,
Qui duplici insignis radio, sub pectore volvit
Angliacas illi curas, & fata nepotum;
Divorum sequitur longissimus ordo Britannum,
Et natalitium vestigia sidus inaurat.

*S. Welfed. A. M.
Coll. Mert.*

Occasum Phœbi lacrymis solet India mœstis
Conspicere, ipsa licet sit reditura dies;
Quanti nos deceant luctus, quantique dolores
Æterna Angliacum cum premat umbra jubar?
Nil gemitus, nihil & suspiria nostra valebunt,
Plebeiis hæc tantum signa doloris erunt:
Funeræ pompæ, magis alta silentia, iusti
Sunt ritus, CAROLO quos decet esse sacros;
Cui licet insidias struxerunt sæpe rebelles,
Afflati rabie quam caluere pia,
Hic tamen insanas populi compescuit iras
Consilio facili, pacificaque manu;
Et cum sementem lætæ fecisset olivæ,
Vidisset ramis & tria regna regi;
Tanquam opere exaesto, quod non potuere priores,
Re salva ad CAROLUM gestit ire patrem.

*T. Chamber
Armig. Coll. Trin.*

CAROLE, nos soli factorum sensimus ictus,
Te nobis raptum cum cito Parca tulit.
Heu! talem cœlos Regem invidisse putemus,
Et doni iratos pœnituisse sui.
Quid numeras annos? Nunquam fatis ille senescit,
Quem sua perpetuo gens superesse velit:
Rex justus semper juvenis, talisque Monarchæ
Quandocunque venit mors, properata venit.

*Tho. Conyers
Coll. Trin. Socio-Com.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

S Udat Atlas, sistique videntur planstra Bootæ,
Et rota sub gemino tardior ire Deo.
Quippe aliud par non habiturus CAROLUS astrum,
Divino junctum cum Patre sydus habet:
Quique suis olim toti vixere Britannis,
Fecit vicinos ultima cura Deos.
Siste igitur lacrymas, mœsta Anglia, siste querelas,
Et vel adhuc CAROLUM noveris esse tuum.
Quique olim visit multos erraticus orbes,
Jam tibi dat fixum post sua fata jubar.
Quis varios, divine, ortus, casusque, planeta,
Novit, & eclipses commemorare tuas?
Quis plusquam Herculeos potis est numerare labores,
(Nam foret Hercules vel numerare labor)
Estque opus historiæ, laudes & gesta referre,
Verum elegi, plandus, funera, busta, rogos.
Sol cadit, & pullas late dolor explicat alas,
Et simul amissum flent tria regna diem.
Ille pias lacrymas, & amoris pignora fundit,
Ille vel hostiles tollit ad astra manus:
Ipsa parata olim sacrum tumulare cadaver,
Nunc flent jacturam saxea corda suam.
Vinxisti tibi mille modis nos, optime regum,
Officiis nec adhuc est data meta tuis.
Tali dum moriens fratris committis habenas
Dasque tuæ simili sceptrum gerenda manu.

*Jos. Ballard LL. B.
Coll. Nov.*

P Arcat heu! sacro capiti Deorum
Ira, si nostræ meruere culpæ,
Publicum si quod scelus expiandum
Fata recludant:
Subditos cœli populetur ira,
Mille centenos rapiat Quirites,
Una jacturam reparabit ætas
Sospite rege.
Sed nimis nostris vitiisque patrum
Numen offensum, CAROLUM reposcit,
Quem parum grato dederat popello,
Maxima dona.

Ille

Univ. Oxon. pietas, in obitum

Ille victrici super astra curru
Obviam effusos properare cernit
Monkium, teque Angligenum patronum
Dive Georgi.

Martyrum tandem genitor decorus
Præmiis, longa comitante turma,
Lætus auratam referens nitente

Fronte coronam:

Strictius prolis cupidus beatæ
Brachiis collum implicuit, pioque
Proximos patri, pius occupavit
Natus honores.

Inde, non raro, facie serena
Respice Europam, sibi te patronum
Sperat æternum, placida quod olim
Pace beasti.

Rhenus amissum CAROLUM perenne
Deflet, & rursus metuens tumultus,
Arbitrum mundi morientem, inermis
Flandria plorat.

Constitit pictas lacerata vestes
Heu! magis nulla miseranda clade,
Cæsarem magno similem requirens
Anglia luctu.

Siste tam ingentes lacrymosa planctus,
Deficit nulla. genius Britannus
Parte, vix magno CAROLO minorem
Cerne JACOBUM:

Seu mari rursus Batavos repellens
Delet ingratos; equitesve Gallos
Proprios inter limites coercet
Vindice dextra.

Serus ad fratrem properet, diuque
Pace conservet populum Britannum,
Augeat sacrum numerosa proles
Stemma Stuartum.

*Guil. Davis A. B.
Coll. D. Joan. Bapt. Socius.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Julius infesti cum senserat arma senatus,
Effudit lacrymas noxia Roma suas.
Justior Augusto datur, & sine crimine luctus
Livia quem conjux, gens viduata gemit.
Haud aliter CAROLOS miseri deflevimus ambos,
Hinc proprior nobis est dolor, inde pudor.
Tot tamen excisis fato volvente columnis,
Usque Augusta uno stat pede firma domus.
Candor avi, patris pietas, clementia fratris
Omnia sunt titulis mista, JACOBÆ, tuis.

Nicholaus Arnold.

Coll. Jesu Socio-Commen.

Orba ubi funereos miscere Britannia luctus,
Et mergi est lacrymis insula visa suis;
Suppliciter mœstas poscebam in carmina Musas,
Cum sic est madidis orta Thalia genis:
Ah! utinam, quo more lyra Rhodopheus Orpheus,
(Si res pro votis esset itura meis,)
Utamur lacrymis ut restaurata secundo
Sceptra ferat CAROLI non peritura manus.
Sed cum infensa negent hoc Numina, mitte precari,
Nec speres tetricas voce movere Deas.
Divisere orbem Reges, cœloque receptus
Frater, & in terris regna JACOBUS habet;
Queis (nisi Ledæis similes obiisse vicissim
Fratribus, inque vices regna tenere juvat)
Æternum manet imperium, Parcæque dederunt
Currere perpetuos & fine nube dies.

Thomas Lamplugh;

Coll. Reg. Episcop. Exon. filius.

Univerſit. OXON. pietas, in obitum

Ad Reginam Dotariam.

DUM viduos quæreris thalamos & tædia lecti
Ingrata irriguis fleſ, CATHARINA, genis,
Da veniam miſcere novos mea Muſa dolores,
Quod cupit & lacrymas ambitioſa ſuas.
Par dolor eſt, diverſa licet ſit cauſa, maritum
Una ſibi raptum cum gemat, una Patrem.
Hic (nec te pûdeat viſtam, Regina, fateri)
Commovit ſortem triſtior urna tuam.
Indulſit nobis ſimilem fortuna parentem;
Conjugio felix non poteſ eſſe pari.

*Gul. Robinſon Arm.
ex Æde Chriſti.*

Siccine nulla movet duros reverentia manes!
Atque omnis fato vertitur urna pari!
Credidimus CAROLO quondam de Patre recifoſ
CAROLIDÆ Parcam reſtituiſſe dies,
Credidimus; ſed vana fides; en funus acerbum!
En ſua quem nunquam viderat aula ſenem!
Ille leves raro perfudit ſanguine falces,
Scripſit & invita flebile theta manu.
Et tamen hunc nullis reſpexit mota querelis
Parca, ſed extremo miſcuit oſſa rogo.
Ne, libitina, ferox & inexorabilis eſſes,
Quàm poſſent CAROLI te docuiſſe manus!

*J. Tredenham, Arm.
ex Æde Chriſti.*

Sidera

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Sidera regalis pompam quæ funeris atram
Ducitis, infestas posthac extinguite flammæ.
Numinis interitus fecit majora Cometis
Portenta, aut rutili geminata lampade cœli.
Sic voluere Dei, sic tollere ad æthera dignam
Cœlo animam: Neque enim nisi solo, posse putamus,
Numine, quo steterat regnum succumbere Regem.
Nil vanæ potuere minæ, nil dextra rebellis.
Inque scelus jurata cohors, Scoticusque tumultus
Et toties cassis vibrata furoribus arma.
Heu! decepta fides! fatum cunctasque figuras
Credidimus superasse necis, tam sæpe periclis
Ereptum columen mundi, curamque Deorum.
At non interiit totus Rex, hæret imago
Usque infixæ animis virtusque in fratre superstes.
Sic olim vates missum conscendit Olympo
Curriculum flammis rutilans, comitique relicto
Afflatu meliore frui, donavit & aura
Occultas duplici fatorum evolvere leges.

G. Fellow A. B.
Coll. Mert.

Exinctum quereris mœsto tibi funere Regem,
Anglia, quin rapto de patre nata doles.
CAROLUS alter erat, nulli sed amore secundus,
In sobolem nemo major amore fuit.
Ille Parens tenera suscepit mente rebellem,
Explicuitque sinus, impia nata, tibi.
Tu Patrem abstuleras, se reddidit ille parentem,
Proque malis placidus gaudia mille tulit.
Hoc Rege, ex mediis fulsit pax aurea bellis,
Urbs tibi de rapido pulcrior igne stetit.
Cuncta refecit amor. Tu foelicissima surgis,
Et stupet innumeras ultimus orbis opes.
Prospera sic, vivo sub Rege, Britannia, vivis,
Ne, moriente, cadas, cura paterna facit.

En

Univerſit. O X O N. pietas , in obitum

En Fratrem affectu tibi deſtinat illa parentem ;
Orba parente licet , non eris orba tamen.
En J A C O B U S adest , C A R O L O moriente , ſecundus ,
Scilicet uſque tibi cuncta ſecunda fluent.
Sic voveo ; tantisque bonis ut læta fruaris ,
J A C O B O ſeros exterus opto dies !

M. Johannes Reiche , Lubec.

Q Uis fore mortalem, poſt tot discrimina, vitam
Crederet, aut morbo jam ſupereſſe locum ?
Nil proprium ! optatæ ſpes occidit orta ſalutis,
(Dum ſcicio incedunt morſque ſaluſque gradu)
Tranſactæ ſcelus eſt revocare exordia vitæ :
Mors requiem, quam vix regna dedere, dabit.
Non deſunt magna in tanto ſolatia luctu,
Nec totum nobis ſubtrahit urna Deum.
Stat decus, & vidui ſpes ſtat fidiffima regni,
Semper enim in vivo fratre ſuperſtes erit.

*Guli. Price
è Coll. Div. Jo. Bap.*

Ω *Ἰχθὺς. Πιερίδες κατὰ δάκρυα λείβετε, πηγαὶ
Κ' ἢ ὕμνων χατέωσ', αἶψ' ἔχουσιν ὕδωρ.
Αἰ χυμὸν αἰ θορυβέσθε, βοῆς ἔτι εἰδότες ἐστέ.
Καίπερ μὴ πόλεμον, τὴν κόνιν οἶδατε φέρειν.
Καί σὺ τ' εὐμενέως λαβὲ Κάρολον ἕρανέ, καὶ γὰρ
Αἰπὴ γενεθλίακῶς ἀπὲρ σφ', ἄσπον ἔχεις.*

*Δαβὶδ ὁ Ἰωνᾶ.
Ἐκ τ' ἑκκλ. Χειρῶ.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

O Quam CAROLUS occidit dolendus!
Summis stare diu ah Dei negarunt.

Reges intereunt, ruuntque sceptrā:
Reges ancipites sedent, diemque
Non certum tenuere, vix quietum.
Quantis vita malis patet caduca
Nosti, CAROLE; quamque crux molesta
Unamquamque gravem premit coronam.
Gentem cum proprior modo beasti,
Longum quisque tibi rogabat ævum,
Orabat reditumque ad astra tardum.
Verum, proh Superi! sumus coacti
Nunc invertere vota nos precesque;
Ad cœlum redeas cito precamur.

Edv. Ent. Fil. Geor. Ent. Eq. Aur. Coll. Bal.

Qualiter extincto Castor Polluce resurgit
Atque undas Thetidi proximus ille regit.
Sic cum Neptuno, CAROLO moriente, JACOBUS
Divisum imperium Castore major habet.
Fœlices ambo: Diis ille, hic præfides Anglis.
Nulla tenet fratres urbsve domusve pares.

Sam. Harwar
Aul. B. M. Mag. Com.

REX, cui factorum dedit immutabilis ordo,
Justitiæque potens & inexpugnabile Numen
Triste mori, quem vel merito vixisse juberet
Quæ dilecta magis fuerit tibi sanguine, virtus
I, patrias fœlix repetas amplexibus ulnas,
Majorumque sacros adeas per funera manes.
Non finet in terris probitas sincera morari
Amplius, impositas humeris dedit æmula pennas,
Quæque merere, tuo, Princeps, petis astra volatu.
Flete, nec immerito, lugubri veste Monarchæ,
Et vos o miseri, quibus hæc dispendia, cives,
Contigerint, tristes æternum flete Britanni.
Plorarent tetricæ, si possent, triste sorores
Depositis fatum, & fleret mors pallida telis,

M

Et

Universit. OXON. pietas, in obitum

Et si non tutela Deus te, maxime regum,
Defunctum superas propius revocasset ad ædes,
Tela coerceret lethum; cohiberet ab istu
In te tam temere jaculantem; spicula dextram.
Parce tamen, JACOBE, tui si fratris amore
In vestros videar dudum peccasse triumphos.
Te Deus & procerum conspirans cœlitus ardor
Justitiæque manus, sacro diademate cingunt,
Jam dici liceat; placido sub sydere tellus
Anglica fert sublime caput, cunctisque triumphans
Gentibus una magis, vivat modo læta, diuque
Fulgeat in terris hoc lumen, & inclyta cœli
Progenies, donec perfuncta laboribus ævi
Mortalis, patrio tandem succedat Olympo.

Baynes ex Æde Christi.

POne tuas, siquando potes, fanaticæ, ficas,
Et cohibe pronas ad scelus omne manus,
Jam licet esse pio, cum tot contraria cœptis
Summum fata tibi præripuere nefas:
Agnosco non hoc fictos in funere fletus;
Ah! quam mentiri nescius iste dolor!
Nempe doles fratris divulsum amplexibus ire
Quem tibi prima fuit cura perisse simul.
Dii bene! quod CAROLI te mors pacata fefellit:
Sicca tuam nequeunt fata domare sitim.

Arthurus Mainwaring
Sup. Ord. Commensalis ex Æde Ch.

Quid, medice, audaci pertentas pollice venas,
Purpureumque animæ semita pandit iter?
Non elusa tuæ miror molimina dextræ,
Aut artem fatis succubuisse tuam.
Vindictam sumunt nostro de principe morbi,
Quos toties sacra depulit ille manu.

Johannes Sawl,
Sup. Ord. Commensalis ex Æde Christi.

Quam

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

QUam doluere omnes, prodebant undique vultus
Attoniti, audita, CAROLE, morte tua.
Percussit totam tua sæva apoplexia gentem,
Communisque tuum est mors comitata rogum.
Cum caput affectum male fit, membra omnia sensu
Orba jacent, in te vita salusque sita est.
Quam bene dicantur Reges spiracula naris,
Hinc omnis vitæ fons & origo fluit.
At tu flectendas fratri dum tradis habenas,
CAROLE, mutato nomine, vivis adhuc.

*Phan. Bacon SS. Th. B.
Coll. D. Joan. Bapt. Socius.*

PERCUTERET subito regem cum fulmine morbus,
Et fureret toto corpore sparsa lues:
Quod studium! quæ vota! quibus cumulavimus aras
Donis! quæ lasso fœdera pacta Jovi!
Teque etiam Superi videre, JACOBÆ, præcantem;
Fecerunt dubios & tua vota Deos.
Indulfit fratrem Lachesis non furda, roganti
Invidiam voti nescia ferre tui.
Ut non ille tuos tunc est oblitus amores!
Lethæis quamvis pene remissus aquis:
Sed patris interea sed matris viderat umbram,
* Utraque porrecta nam vocat umbra manu.
Vicerunt! frustra certaverit Anglia cœlo,
Hic orbis Regem postulat, ille Deum.

*Guilielmus Morgan Coll. Jese
Commenfalis & Juris Civilis Studiosus.*

QUO properas, Superis nimium dilecte? Parentis
Num petis amplexus, vel petit ille tuos?
Te quæcunque ferat prælati regia cœli,
Namque tibi fatus plaudit uterque polus,
Respice propitiò nativum ſydere regnum
Quo ſolitus vultu; nam meliore nequis.
Abſciſſi non ægra feret divortia mundi,
Cum fit præſidiis Anglia tuta tuis.

Petrus Blake è Coll. Ball. Com.
filius Petri Blake Armig.

ET licet, & fas eſt, ſævo dare vela dolori,
Vulnera nec ficcis diſſimulare genis.
Rex jubet; exemploque præit, ſua damna recensens
Maxima, nec tanti vel tria regna putat.
Dura fugæ tecum ſenſit mala; reddita, frater,
Sacra Deo per te, CAROLE jura ſoro.
His ubi pro meritis tua jam provectior ætas
Debit ingrata gentis amore frui;
Infidias inter veras, fictosque timores,
Civibus & fratri cætera vita data eſt.

Robertus Thornton. B. A.
è Coll. Univ.

CAROLE, dum cognata inter tibi ſydera fulges,
Ornat & Arctoum dum tua ſtella polum:
Deſuper ingratos ſauſto aſpice lumine cives,
Redde Deos nobis, propitiūque patrem.
Quos ſi pro meritis ſtatuis punire (fatemur),
Vix ſatis in poenas Jupiter unus erit.
Sed nequit immiti clementia cogrita Genti
Tandem inter faciles degenerare Deos.
Scilicet Hæc major quam cui nova gloria cœli
Quod rapiat, quicquam vel ſuperaddat, habet.

Gul. Carr Armiger.
è Coll. Univ. Super. Ord. Commenſ.

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

Quis tantus mœsto populi dolor infidet ori,
Ecquis & attonitos ingens stupor occupat Anglos?
Nec tanti causas audent proferre doloris.

Talis erat, memini, facies rerum, occidit olim

Cum CAROLUS, dira scissa cervice bipenni,

Atque manus sacro est audax infecta cruore.

Heu facile est tanti causas edicere luctus:

Principe nec salvo possunt ita flere Britanni.

Impia mors sacram capitis perruperat arcem,

Pondere majori solito frons ægra gravatur,

Sæpe licet gemmis, pretioso & onusta metallo,

Et curam graviolem & amaras passa querelas.

Succubuit CAROLUS malefido heu victus ab hoste.

Infandum Regis sensit tota infula casum,

Et gemuit magno late concussa tremore.

Sacra diu morbo est anima obluctata rebeli,

Scilicet & populum invita, & fratrem ægra relinquit:

Sic tandem infidi perrupit vincula morbi

Dilectum caput, & caros referavit ocellos,

Atque iterum reducem gratata est Anglia Regem:

Ipse sui genitorem injusto occumbere fato

Vidit, & infidias foelix evaserat omnes,

Ilicis argutis latitans securus in ulnis,

Atque eadem ad matrem jam fida carina revexit.

Tu majora redux potis es vitare pericla,

Quæ tibi germanoque tuo gens effera nisu

Sacrilego molita, suum tandem in caput hausit.

Non animam invito voluit sibi surripi, at ipse

Dulce Dei munus placido dimisit ab ore.

Eheu te æternum volumus nec morte aboleri,

Attamen infani curis cruciamus iniquis,

Atque sacrum caput heu nimium inclinamus onustum.

Delitiæ humani generis periere, nec ullis

Inflecti precibus rigida potuere sorores,

Ille feros vivens potuit mulcere leones,

Inque suum immanes hostes detorsit amorem.

Illius ad nutum gentes posuere, nec ausæ

Sunt fremere, æratas bellive recludere portas.

Quem mare cognoscit dominum, & circumflua Tethys,

Demirata novas CAROLI quibus imperat artes.

Univerſ. O X O N. pietas, in obitum

Ad quem dona ſuas ſupplex fert Sarmata pelles,
Sic orbe ex alio veniunt Garamantes & Afri,
Atque fide haud propria pacta eſt gens Punica foedus.
Spreto ſole ſuo ſuccedit diſcolor Indus,
Numen adoratum CAROLI, auxiliumque petitum,
Atque habitu infueto, & lingua ſtridente ſalutat.
Jamque dolor ſeſe late diffundet acerbus,
Et CAROLI morte audita, gemet axis uterque,
Una nec immenſum teneat licet inſula luctum.
At major fratri eſt paſtus præcordia mœror,
Atque ſedens imis alte eſt infixæ medullis
Et dulcis vivi, mœſta & morientis imago.
Ipſe ſuo cœlo propior, tibi magne JACOBE,
Quicquid erat carum, ſubjectos, Relligionem,
Conjugem, avitaque ſceptra extrema voce reliquit.
Maſte Heros invicte, in te miſerata dedere
Et fratrem redivivum & magnum fata Parentem.

*Ambr. Bonwike S. T. B.
Coll. Div. Jo. Bap. Soc.*

EXequias CAROLI celebrans Academia, luctu
Obruitur, mœſtoque natat nunc inſula fletu.
Deliquio percuſſa pari mea Muſa ſtupeſcit:
Verba, vel affectus tam grandi digna dolore
Huc afferre nequit, linguas tremor occupat omnes.
Dum ſtatuas alii longævaque marmora ponunt,
Pectoribus cælata dabunt monumenta Camænæ.

En ſacri volitant CAROLI ſuper æthera Manes,
Angelico comitante choro, certante coronam
Quis capiti imponat, manibus quis ſceptra daturus,
Numinaque in folio ſemper durante locarunt!

Sed terris rurfus descendens Muſa, JACOBUM
In CAROLI folio, mundo plaudente, ſedentem
Conſpicit, & læta gratatur mente Britannis.
Orbe novum effulget ſydus, regnante JACOBO
Regnat pax & amor, terras Aſtræa reviſit.
Abſint jam lacrymæ, procul hinc, procul ite profani
Singultus, nam ſumma decent nunc gaudia Muſas.
Vive diu patriæ pater, invictiſſime Princeps,
Muſarum vindex, regni moderator & orbis,
Ac ſero in cœlis caro cum fratre triumphes.

*Marth. Hole S. T. B.
Coll. Exon. Socius.*

Augustiss. & desideratiss. Regis CAROLI II.

TE somnus ergo perpetuus premit;
Tecumque, Cæsar, flebilis occidit,
Et vera Majestas, honorque &
Prisca fides pietate juncta.
Ergo fidelis præbuerit tibi
Olim latebras æsculus irritas?
Numenque te frustra nefandi
Expedit per acuta belli?
Securus ergo littus inhospitum
Frustra tenebas? sæpe periculis
Erepte frustra, nunc inerti
Umbra cadas ut opima fato!
O Dive Cæsar, sic cadis impiger
Tandem laborum: Talis & Hercules,
Cum monstra terræ contudisset,
Occubuitque meruitque cœlum
Premente tanto quis renuat malo
Ingrata vitæ abrumpere stamina,
Ni Cæsarem nobis secundum
Fata darent, similemque primo!
At tu receptus, maxime Principum,
Quam carus hospes post dubios metus,
Quantaque post ægros dolores
Lætitia populum beasti?
Deserta raptum sic queritur diu
Ploratque virgo Gnosia Theseum,
Sed læta tandem conjugalis
Vincla subit potiora Bacchi.

J. Heywood

Ex Æd. Chr.

Univers. Oxon. pietas, in obitum, &c.

Ad ANNAM

Regiam Daniæ Principissam.

A Uguſtæ heroum lacrymæ pretioſaque luctus
Pompa oculos nuper perculit, ANNA, meos.
Tu quoque miſcebas focios cum conjuge fletus,
Heu! quod & hic vobis pectora junxit amor?
Hinc atque hinc totidem manarunt lumina guttis,
Triftitiæque parem ſervat utrumque fidem.
Ut vidi atrato coopertam incedere velo,
Quam potuit ſibi tunc vel placuiſſe dolor?
O quam, diva, tui decuere crepuſcula vultus,
Sic caſtigatum nocte premente jubar!
Nimirum tanti vim non paſſura doloris
Nube ſua Juno conſpicienda fuit.
At lacrymis noſtrisque modum poſitura querelis,
Volverunt gratas fata benigna vices;
Quæ ſibi ſemper erit CAROLINÆ conſcia mortis
Natales eadem lux tulit alma tuos,
Scilicet ex patruſ conceptum funere luctum,
Temperet ut vitæ longior ordo tuæ.

Gul. Graham A. M. ex Ade Chr.

Reg. Principiſſæ à ſacris domeſticis.

F I N I S.

